COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.6.2023
COM(2023) 324 final

2023/0187 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

referitoare la reducerea mai rapidă și mai sigură a surplusului de impozite reținute la sursă

{SEC(2023) 243 final} - {SWD(2023) 215 final} - {SWD(2023) 216 final} - {SWD(2023) 217 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

În UE, investitorii pot fi, în general, obligați să plătească de două ori impozit pe veniturile pe care le obțin din deținerea de titluri de valoare (și anume dividende aferente participărilor la capital și dobânzi la deținerile de obligațiuni) într-un context transfrontalier.

- În primul rând, impozitele pot fi percepute în țara emitentului titlurilor de valoare (**țara de origine**) sub forma unui impozit reținut la sursă din venitul brut din titluri de valoare (**impozitul reținut la sursă**) (*withholding tax* – WHT).
- În al doilea rând, impozitele pot fi percepute în țara de rezidență a investitorului (**țara de rezidență**) sub formă de **impozit pe venit**.

Pentru a evita această dublă impunere, numeroase țări au convenit să împartă drepturile de impozitare între țările de origine și cele de rezidență prin semnarea unor convenții de evitare a dublei impuneri. În temeiul acestor convenții, investitorii nerezidenți pot avea dreptul la o cotă mai mică a impozitului reținut la sursă sau la o scutire în țara de origine. Pe lângă convențiile fiscale, unele țări de origine au introdus norme care prevăd cote mai mici sau scutiri pentru anumiți contribuabili nerezidenți, având în vedere obiective de politică specifice.

Această reducere sau scutire a impozitului reținut la sursă poate fi acordată în două moduri. Fie cota redusă de impozitare sau scutirea se aplică direct în momentul plății dividendelor/dobânzilor (**reducere a impozitului reținut la sursă**), fie surplusul de impozit reținut la sursă este rambursat pe baza unei cereri de recuperare din partea investitorului (**procedura de rambursare**).

Cu toate acestea, **procedurile privind impozitul reținut la sursă** care permit investitorilor nerezidenți să beneficieze de convenții fiscale sau de avantaje naționale sunt adesea **împovărătoare, costisitoare și de lungă durată**, deoarece variază considerabil de la un stat membru la altul, atât în ceea ce privește documentația care trebuie prezentată de contribuabili pentru a obține reducerea impozitului reținut la sursă, cât și în ceea ce privește nivelul lor de digitalizare. De asemenea, **procedurile privind impozitul reținut la sursă** sunt încă **expuse riscului de fraudă și abuz fiscal**, ceea ce conduce la pierderi de venituri pentru statele membre, după cum arată o serie de scandaluri fiscale, în special așa-numitele cazuri Cum/Cum și Cum/Ex. Acest aspect se datorează lipsei de informații exacte din partea administrațiilor fiscale, pe fondul nivelului scăzut de transparență din cadrul lanțului financiar și lipsei de informații cu privire la prezența mecanismelor financiare legate de activul suport.

Procedurile de depunere a unei cereri de rambursare implică, de obicei, următoarele etape și cerințe: contribuabilul (și anume beneficiarul plăților) trebuie să demonstreze că este rezident al țării cu care statul membru de origine a semnat o convenție fiscală. În acest scop, contribuabilul va trebui să solicite un certificat de rezidență din partea administrației fiscale din statul său de rezidență. În plus, trebuie furnizate o serie de formulare și documente suplimentare, în funcție de țara de origine. Deși, de regulă, în UE, statele membre de origine vor solicita dovada faptului că respectivul contribuabil este proprietarul titlului de valoare și beneficiarul venitului, acestea pot solicita, de asemenea, toate tipurile de documente legate de lanțul plăților sau certificate bancare specifice (de exemplu, cupoane valorice pentru dividende) înainte de rambursarea surplusului de impozite reținute. Pe fondul cazurilor

recente și extrem de importante de fraudă cu caracter sofisticat, unele state membre au introdus sau sunt pe cale să introducă cerințe și mai stricte în materie de documentație în cadrul procedurilor lor.

Una dintre cele mai evidente forme de abuz fiscal este reprezentată de situațiile în care contribuabilii care nu au dreptul la o cotă mai mică a impozitului reținut la sursă se angajează în tranzacții (de exemplu, împrumuturi de titluri de valoare sau vânzare și răscumpărare) cu entități care ar putea beneficia de o cotă redusă a impozitului reținut la sursă (de exemplu, pe baza convenției fiscale relevante sau datorită statutului lor specific) dacă ar fi proprietarul titlului de valoare, astfel încât să împartă economiile între ei.

Acest tip de abuz este cunoscut, de asemenea, sub denumirea de arbitraj al dividendelor sau „Cum/Cum". O altă formă de abuz este reprezentată de sistemele „Cum/Ex", care funcționează ca sisteme frauduloase pentru depunerea mai multor cereri de rambursare: practicile deliberate de vânzare în lipsă în jurul zilei de distribuție urmăresc să creeze confuzie între proprietarul economic și legal al titlurilor, ceea ce permite ambelor părți să solicite rambursări de impozite care depășesc suma reținută inițial de agentul responsabil de reținerea impozitului la sursă.

Statu-quo-ul actual descurajează investițiile transfrontaliere în cadrul UE, în special pentru investitorii de retail: într-un sondaj recent[1], aproape 70 % dintre investitorii de retail care ar fi eligibili pentru o cotă redusă a impozitului reținut la sursă nu au depus cerere în acest sens, invocând drept motive principale procedurile îndelungate, costisitoare și prea complicate, care au determinat 31 % dintre aceștia să decidă să își vândă titlurile de valoare străine din UE. În mod fundamental, acest fapt contravine obiectivelor uniunii piețelor de capital (UPC) și pachetului privind investițiile individuale adoptat la 24 mai 2023[2] și subminează competitivitatea pieței UE în ansamblu. Pe lângă utilizarea unor resurse semnificative pentru autoritățile fiscale, riscul persistent de fraudă sau abuz are, de asemenea, un impact negativ asupra veniturilor fiscale ale statelor membre și, în cele din urmă, asupra echității fiscale.

De zeci de ani, Comisia Europeană și organizațiile internaționale analizează și încearcă să abordeze ineficiențele și riscul de fraudă sau abuz asociate procedurilor privind impozitul reținut la sursă. În special, Comisia a prezentat în 2009 o recomandare adresată statelor membre referitoare la simplificarea procedurilor privind impozitul reținut la sursă[3]. În 2017, Comisia a publicat un cod de conduită privind impozitul reținut la sursă[4], care a solicitat un angajament voluntar din partea statelor membre. La nivel internațional, în 2013, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) a aprobat pachetul de punere în aplicare a inițiativei privind reducerea impozitelor pe baza convențiilor și consolidarea respectării obligațiilor (*Treaty Relief and Compliance Enhancement* – TRACE), menit să abordeze, de asemenea, ineficiența procedurilor privind impozitul reținut la sursă[5].

---

1 Impozitul reținut la sursă pe dividende, sondaj în rândul investitorilor din Uniunea Europeană, *Better Finance*, martie 2023.

2 https://finance.ec.europa.eu/publications/retail-investment-package_en.

3 Recomandarea Comisiei din 19 octombrie 2009 privind procedurile de reducere a impozitului reținut la sursă (JO L 279, 24.10.2009, p. 8-11).

4 Comisia Europeană (2017), Codul de conduită privind impozitul reținut la sursă, Direcția Generală Impozitare și Uniune Vamală, https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-12/code_of_conduct_on_witholding_tax.pdf.

5 OCDE (2013), Pachetul de punere în aplicare a inițiativei TRACE pentru adoptarea sistemului intermediar autorizat: Un sistem standardizat pentru proceduri eficace de reducere a impozitului reținut

Chiar dacă aceste acțiuni la nivelul UE și la nivel internațional au dus la unele îmbunătățiri, procedurile greoaie privind impozitul reținut la sursă descurajează în continuare investițiile transfrontaliere, în special ale investitorilor de retail, rămân un obstacol în calea bunei funcționări a pieței de capital a UE și sunt încă expuse riscului de fraudă sau abuz. Costurile totale ale procedurilor privind impozitul reținut la sursă sunt estimate la 6,62 miliarde EUR[6].

Din aceste motive, în 2020, în Planul de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare[7] și în Planul de acțiune privind o uniune a piețelor de capital pentru cetățeni și întreprinderi[8], Comisia a anunțat o inițiativă legislativă în domeniul procedurilor privind impozitul reținut la sursă. În martie 2022, Parlamentul European a salutat Planul de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată și a sprijinit punerea sa temeinică în aplicare[9]. În plus, Parlamentul European a salutat cu entuziasm intenția Comisiei de a prezenta o propunere de instituire a unui sistem comun și standardizat pentru impozitele reținute la sursă, însoțit de un mecanism pentru schimbul de informații și cooperarea între administrațiile fiscale ale statelor membre[10]. În 2020, rezoluția Parlamentului European referitoare la Planul de acțiune privind o uniune a piețelor de capital a subliniat necesitatea de a reduce obstacolele fiscale din calea investițiilor transfrontaliere, inclusiv procedurile pentru o rambursare transfrontalieră către investitori, inclusiv investitorii mici[11].

Prezenta propunere are un dublu obiectiv: sprijinirea bunei funcționări a uniunii piețelor de capital prin facilitarea investițiilor transfrontaliere și asigurarea unei fiscalități echitabile prin prevenirea fraudei și a abuzurilor fiscale.

Pentru a atinge obiectivele, prezenta propunere introduce proceduri mai eficiente privind impozitul reținut la sursă, oferind, în același timp, statelor membre instrumentele necesare pentru a combate în mod eficace frauda și abuzurile fiscale. Modificările propuse vor avea, de asemenea, un impact foarte practic și util pentru investitori și vor conduce la economii de costuri extrem de importante pentru investitori, estimate la aproximativ 5,17 miliarde EUR pe an[12].

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Această inițiativă este pe deplin coerentă cu alte inițiative luate de Comisie în ultimii ani pentru a realiza prioritatea-cheie de combatere a evaziunii și a abuzurilor fiscale:

---

la sursă pentru veniturile din portofolii transfrontaliere (https://www.oecd.org/ctp/exchange-of-tax-information/treatyreliefandcomplianceenhancementtrace.htm).

6 A se vedea raportul privind evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere.

7 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare [COM(2020) 312 final].

8 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, O uniune a piețelor de capital pentru cetățeni și întreprinderi – un nou plan de acțiune, [COM(2020) 590 final].

9 Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2022 conținând recomandări adresate Comisiei privind o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare (acțiune subsecventă a PE la planul de acțiune al Comisiei din iulie și la cele 25 de inițiative ale acesteia în domeniul TVA, al impozitării întreprinderilor și al impozitării individuale) [2020/2254 (INL)] (JO C 347, 9.9.2022, p. 211-222).

10 Rezoluția Parlamentului European din 10 martie 2022 referitoare la un cadru european pentru impozitul reținut la sursă [2021/2097(INI)].

11 Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2020 referitoare la continuarea dezvoltării uniunii piețelor de capital (UPC): un acces mai bun la finanțarea de pe piețele de capital, în special pentru IMM-uri, și o mai mare participare a investitorilor mici [2020/2036(INI)].

12 A se vedea raportul privind evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere.

– În 2016, Comisia a adoptat Directiva împotriva evitării obligațiilor fiscale (ATAD)[13] pentru a asigura punerea în aplicare coordonată în statele membre a măsurilor-cheie împotriva evitării obligațiilor fiscale care decurg din acțiunile privind erodarea bazei impozabile și transferul profiturilor desfășurate la nivel internațional.

– De la adoptarea sa în 2011, Directiva privind cooperarea administrativă (DAC)[14] a fost revizuită și extinsă în mai multe rânduri pentru a permite un schimb de informații fiscale la scară largă și în timp util în întreaga UE. În special, DAC2[15] stabilește un cadru pentru o mai mare transparență fiscală în cadrul UE în ceea ce privește informațiile privind conturile financiare.

– DAC6[16] impune intermediarilor obligația de a informa autoritățile fiscale cu privire la modalitățile transfrontaliere care ar putea fi utilizate în scopul planificării fiscale agresive.

– În 2021, Comisia a adoptat o propunere de directivă privind combaterea utilizării abuzive a entităților fictive (și anume a entităților din Uniunea Europeană care nu desfășoară nicio activitate economică sau care desfășoară o activitate economică minimă)[17] pentru a evita sau a se sustrage de la plata impozitelor.

Cu toate acestea, instrumentele UE existente nu prevăd măsuri specifice de combatere a practicilor fiscale abuzive în ceea ce privește procedurile privind impozitul reținut la sursă. Normele existente nu prevăd raportarea informațiilor privind tranzacțiile cu titluri de valoare către administrațiile fiscale ale statelor membre de origine (inclusiv detalii privind lanțul plăților în ceea ce privește plata dividendelor sau a dobânzilor de către intermediarii financiari).

Prin urmare, acestea nu abordează în mod adecvat problema specifică a abuzului. Această directivă va spori transparența pentru a permite statelor membre să verifice dacă respectiva cotă a impozitului reținut la sursă este aplicată corect fiecărui contribuabil eligibil. Aceasta va asigura realizarea în timp util a obiectivului de transparență, astfel încât să se justifice și să se permită prelucrarea rapidă și eficientă a cererilor de rambursare sau de reducere aplicabile.

Întrucât prezenta propunere se referă la procedurile privind impozitul reținut la sursă, aceasta va completa doar Directiva privind societățile-mamă și filialele acestora (PSD)[18] și Directiva

---

13 Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO L 193, 19.7.2016, p. 1).

14 Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).

15 Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 359, 16.12.2014, p. 1-29).

16 Directiva (UE) 2018/822 a Consiliului din 25 mai 2018 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal cu privire la modalitățile transfrontaliere care fac obiectul raportării (JO L 139, 5.6.2018, p. 1-13).

17 Propunere de Directivă a Consiliului din 22 decembrie 2021 de stabilire a unor norme pentru prevenirea utilizării abuzive în scopuri fiscale a entităților fictive și de modificare a Directivei 2011/16/UE [COM(2021)565].

18 Directiva 2011/96/UE a Consiliului din 30 noiembrie 2011 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 345, 29.12.2011, p. 8-16).

privind dobânzile și redevențele (IRD)[19], care scutesc de la reținerea la sursă dividendele și, respectiv, alte forme de repartizare a profitului, precum și plățile de dobânzi și redevențe efectuate de filiale către societățile-mamă și elimină dubla impozitare a acestor venituri la nivelul societății-mamă. PSD și IRD ar putea fi aplicabile în ceea ce privește titlurile de valoare cotate care intră în domeniul de aplicare al prezentei propuneri, iar prezenta propunere nu va restricționa statele membre în ceea ce privește respectarea PSD și IRD, ci, mai degrabă, va facilita respectarea în termeni procedurali.

- **Coerența cu alte politici ale UE**

Propunerea este pe deplin coerentă cu uniunea piețelor de capital și va contribui la sprijinirea bunei funcționări a acesteia. Uniunea piețelor de capital urmărește creșterea gradului de accesibilitate pentru întreprinderile din UE la finanțare, facilitarea investițiilor pentru persoanele fizice și întreprinderi și integrarea piețelor naționale de capital într-o veritabilă piață unică. Procedurile divergente, împovărătoare și îndelungate privind impozitul reținut la sursă generează costuri considerabile care descurajează investițiile transfrontaliere și subminează uniunea piețelor de capital. Accelerarea, eficientizarea și reducerea costurilor procedurilor privind impozitul reținut la sursă vor sprijini investițiile transfrontaliere și vor contribui la crearea unei veritabile piețe unice de capital în UE.

Prin abordarea unui obstacol esențial în calea investițiilor transfrontaliere ale investitorilor de retail, prezenta propunere vine în completarea Strategiei referitoare la investițiile cu amănuntul, care a fost adoptată la 24 mai 2023[20] pentru a le permite consumatorilor să profite pe deplin de piețele de capital din UE.

Prezenta directivă vine, de asemenea, în completarea Directivei privind drepturile acționarilor[21] (SRD), întrucât ambele au obiectivul de a impune obligația de transparență în raport cu investitorul final. SRD facilitează identificarea acționarilor și fluxurile de informații între acționari și emitentul titlurilor de valoare. Societățile au dreptul de a-și identifica acționarii și de a obține informații privind identitatea acționarilor din partea oricărui intermediar care deține informațiile respective.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

- **Temei juridic**

Temeiul juridic al inițiativelor legislative privind impozitarea este articolul 115 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Cu toate că nu se face nicio trimitere explicită la impozitarea directă în articolul respectiv, acesta se referă la emiterea directivelor pentru apropierea legislațiilor naționale care au incidență directă asupra instituirii sau funcționării pieței interne. Rezultă că, în temeiul articolului 115 din TFUE, directivele constituie instrumentul juridic adecvat pentru Uniune în acest domeniu. În temeiul

[19] Directiva 2003/49/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind sistemul comun de impozitare, aplicabil plăților de dobânzi și de redevențe efectuate între societăți asociate din state membre diferite (JO L 157, 26.6.2003, p. 49-54).

[20] Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor (UE) 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE, 2014/65/UE și (UE) 2016/97 în ceea ce privește normele Uniunii în materie de protecție a investitorilor de retail (COM/2023/279 final).

[21] Directiva (UE) 2017/828 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2017 de modificare a Directivei 2007/36/CE în ceea ce privește încurajarea implicării pe termen lung a acționarilor.

articolului 288 din TFUE, directivele vor fi obligatorii pentru statele membre cu privire la rezultatul care trebuie atins, lăsând însă autorităților naționale competența în ceea ce privește forma și mijloacele.

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Prezenta propunere respectă principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Caracterul transfrontalier al chestiunii în cauză impune o inițiativă comună în cadrul pieței interne.

Sursa problemei provine în principal din faptul că, în statele membre care percep impozite reținute la sursă la plata dividendelor sau dobânzilor, se aplică sisteme diferite pentru a prevedea reducerea surplusului de impozite în situații transfrontaliere. Se utilizează următoarele sisteme și se pot aplica praguri sau cerințe diferite la nivelul fiecărui stat membru: sistemul de reducere a impozitului reținut la sursă, sistemul de rambursare rapidă, sistemul standard de rambursare sau o combinație a acestora.

Menținerea unui cadru din ce în ce mai fragmentat al procedurilor privind impozitul reținut la sursă în UE generează costuri ridicate de asigurare a conformității pentru investitori și intermediarii financiari implicați. Caracterul transfrontalier predominant al chestiunii în cauză impune o acțiune la nivelul UE pentru a simplifica procedurile administrative și a reduce costurile de asigurare a conformității. În absența unei astfel de inițiative, fragmentarea procedurilor naționale privind impozitul reținut la sursă împiedică funcționarea eficace a procedurilor de reducere a impozitului în cazul operațiunilor transfrontaliere și, ulterior, buna funcționare a pieței unice. Prin urmare, este necesară o acțiune la nivelul UE pentru a asigura condiții de concurență echitabile atât pentru investitorii naționali și străini, cât și pentru intermediarii naționali și nerezidenți.

Inițiativa urmărește, de asemenea, să răspundă recomandărilor formulate de ESMA în „Raportul final privind sistemele Cum/Ex, Cum/Cum și de recuperare a impozitului reținut la sursă”, care a concluzionat că ar fi necesare acțiuni specifice privind impozitarea la nivelul UE pentru a combate în mod eficace frauda și abuzurile.

Prin urmare, o inițiativă legislativă este conformă cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

- **Proporționalitate**

Măsurile avute în vedere se limitează la garantarea nivelului minim necesar de protecție pentru piața internă și, prin urmare, sunt conforme cu principiile proporționalității. Propunerea nu prevede o armonizare deplină, ci stabilește doar caracteristici comune care ar îmbunătăți sistemele statelor membre privind impozitul reținut la sursă și le-ar consolida împotriva fraudei și a abuzurilor.

Punerea în aplicare a unui certificat comun de rezidență fiscală digitală (eTRC) ar aduce beneficii investitorilor, intermediarilor financiari și administrațiilor fiscale. Sistemul actual, fragmentat și parțial pe suport de hârtie, va fi înlocuit cu un sistem complet digital. Acest aspect ar spori digitalizarea proceselor administrative în statele membre și ar asigura creșterea eficienței, permițând, de asemenea, intermediarilor financiari să își îmbunătățească propriile procese. Acesta constituie un prim pas înainte către realizarea unor proceduri mai eficiente în ceea ce privește impozitul reținut la sursă.

Introducerea unor obligații de raportare pentru intermediarii financiari ar implica anumite costuri și sarcini administrative. Totuși, aceste costuri sunt compensate de impactul pozitiv pe care informațiile primite l-ar avea asupra administrațiilor fiscale în ceea ce privește îmbunătățirea procedurilor privind impozitul reținut la sursă în materie de securitate și eficacitate.

În plus, această sarcină ar trebui evaluată în raport cu inițiativele recent adoptate sau anunțate în unele state membre ca răspuns la scandalurile recente având ca obiect frauda fiscală și abuzul de proceduri privind impozitul reținut la sursă – aceste inițiative introduc cerințe de raportare noi și cuprinzătoare pentru intermediari.

Un standard comun de raportare la nivelul UE ar reduce costurile de asigurare a conformității pentru intermediarii financiari care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier, deoarece aceștia s-ar confrunta cu un singur standard de raportare în întreaga UE, în locul unei serii de cerințe de raportare diferite.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea are ca obiect o directivă, singurul instrument admisibil conform temeiului juridic (articolul 115 din TFUE).

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările ex post/verificarea adecvării legislației existente**

Nu există o legislație obligatorie anterioară în domeniul procedurilor de reducere a impozitului reținut la sursă și, prin urmare, nu au fost efectuate evaluări ex post sau verificări ale adecvării.

- **Consultările cu părțile interesate**

Strategia de consultare a părților interesate pentru această inițiativă a constat atât în consultări publice, cât și în consultări specifice. O evaluare inițială a impactului[22] a fost publicată la 28 septembrie 2021, care a prevăzut o perioadă de consultare de patru săptămâni, urmată de o consultare publică ce s-a desfășurat în perioada aprilie-iunie 2022, fiind furnizate 1 682 de răspunsuri.

Statele membre au fost consultate prin intermediul Grupului de lucru IV, al reuniunilor bilaterale și al celor două reuniuni în cadrul Forumului TADEUS. În plus, au avut loc reuniuni cu diverse părți interesate, cum ar fi reprezentanți ai intermediarilor financiari și ai investitorilor de retail.

Pe baza tuturor acestor schimburi și contribuții primite de la diferite părți interesate, se poate concluziona că există un consens larg cu privire la problemele care decurg pe fondul procedurilor diferite privind impozitul reținut la sursă la nivelul statelor membre, precum și cu privire la necesitatea unei acțiuni a UE pentru a aborda situația fragmentată și ineficientă.

[22] Evaluarea inițială a impactului – Ares(2021) 5900310 (https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13031-Retinerea-la-sursa-a-impozitelor-noul-sistem-al-UE-pentru-evitarea-dublei-impuneri-si-prevenirea-abuzurilor-fiscale-O-reducere-mai-rapida-si-mai-sigura-a-surplusului-de-impozite-retinute-la-sursa_ro).

Cu toate acestea, există diferențe între principalele grupuri de părți interesate în ceea ce privește opțiunile posibile în acest sens:

– Investitorii și intermediarii financiari au considerat în mod clar că reducerea impozitului reținut la sursă ar oferi cele mai bune rezultate, cum ar fi o reducere timpurie pentru investitori și o sarcină limitată pentru intermediari. Aceștia au recunoscut, de asemenea, că un sistem de reducere a impozitului reținut la sursă ar trebui, probabil, să fie completat de sisteme de rambursare a impozitului reținut la sursă, ca rezervă. Prin urmare, au sprijinit o inițiativă care ar viza, de asemenea, standardizarea proceselor și a formelor actuale de rambursare a impozitului reținut la sursă.

– Statele membre și-au exprimat sprijinul pentru introducerea unui **certificat comun de rezidență fiscală digitală la nivelul UE**. În ceea ce privește obligația de raportare și o procedură standardizată:

  (a) statele membre în care cota națională pentru investitorii nerezidenți este mai mică sau egală cu cota prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri nu ar fi afectate în mod direct de o standardizare a procedurilor privind impozitul reținut la sursă sau de raportare. Unele dintre aceste state membre și-au exprimat sprijinul pentru o acțiune la nivelul UE, deoarece aceasta va îmbunătăți poziția investitorilor lor.

  (b) Statele membre în care cota internă a impozitului reținut la sursă este mai mare decât cota respectivă din convenția de evitare a dublei impuneri au convenit în linii mari cu privire la sporirea transparenței și standardizarea procedurilor privind impozitul reținut la sursă, subliniind importanța stabilirii unui echilibru între eficientizarea acestor proceduri și menținerea controlului asupra proceselor pentru prevenirea abuzurilor fiscale.

Toate informațiile menționate anterior primite de la părțile interesate au fost analizate cu atenție în prezenta propunere, care introduce proceduri mai eficiente privind impozitul reținut la sursă, oferind, în același timp, statelor membre instrumentele necesare pentru a combate în mod eficace frauda și abuzurile fiscale.

• **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

În cadrul procesului de pregătire a propunerii, Comisia s-a consultat pe larg și a primit contribuții din diferite surse. Printre altele, Comisia s-a bazat pe informațiile disponibile public și pe contribuțiile primite din partea sectorului privat prin intermediul apelurilor și al sesiunilor la fața locului pentru a discuta elemente tehnice.

• **Evaluarea impactului**

În vederea pregătirii prezentei inițiative, s-a efectuat o evaluare a impactului. Proiectul de raport privind evaluarea impactului a fost prezentat Comitetului de control normativ (CCN) al Comisiei la 16 noiembrie 2022. În urma reuniunii din 14 decembrie 2022, CCN a emis un aviz negativ la 16 decembrie 2022, indicând necesitatea unor îmbunătățiri ulterioare într-o serie de domenii. Principalele domenii vizate de îmbunătățiri au fost: mai multă claritate în ceea ce privește ponderea echilibrată a celor două obiective specifice ale inițiativei (îmbunătățirea eficienței și combaterea abuzurilor fiscale), o descriere exactă a conținutului, a funcționării și a complementarității opțiunilor și o imagine clară și completă a costurilor și beneficiilor fiecărei opțiuni.

Un raport revizuit de evaluare a impactului a fost retransmis CCN la 20 martie 2023, revizuirile fiind introduse ca răspuns la avizul anterior al CCN. În special, s-a clarificat faptul că ambele obiective – îmbunătățirea eficienței și combaterea abuzurilor fiscale – sunt la fel de importante; în plus, prezentarea opțiunilor a fost modificată pentru a reflecta trei opțiuni în loc de patru (fuzionarea opțiunilor anterioare 1 și 2 în opțiunea actuală 1 și o ușoară reformulare și modificare a ordinii opțiunilor 2 și 3); în cele din urmă, evaluarea impactului a fost revizuită pentru a oferi o imagine de ansamblu mai cuprinzătoare a costurilor și a beneficiilor și a fost adăugat un grafic de sinteză pentru a reflecta costurile/beneficiile nete ale fiecărei opțiuni actuale pentru fiecare parte interesată.

Cu privire la această evaluare a impactului retransmisă, CCN a emis un aviz pozitiv cu rezerve la 21 aprilie 2023. CCN a solicitat clarificări suplimentare cu privire la opțiunile disponibile și la costurile/economiile în domeniul de aplicare al principiului numărului constant. În plus, s-a solicitat reflectarea într-o mai mare măsură în evaluarea impactului a faptului că opțiunea preferată oferea statelor membre posibilitatea de a alege între aplicarea reducerii impozitului reținut la sursă și/sau a sistemului de rambursare rapidă. Rezervele menționate anterior au fost abordate în ultima versiune a evaluării impactului.

Evaluarea impactului, astfel cum a fost revizuită în urma recomandărilor CCN, a analizat trei opțiuni de politică:

Opțiunea 1 – Stabilirea unui certificat comun de rezidență fiscală digitală (eTRC) + raportarea comună

În temeiul acestei opțiuni, statele membre ar putea aplica în continuare sistemele lor actuale (și anume procedurile de reducere a impozitului reținut la sursă și/sau de rambursare), însă ar trebui să introducă următoarele elemente noi:

- un eTRC comun (având un conținut și un format comun) care ar urma să fie emis/verificat în mod digital de către toate statele membre.
- un standard comun de raportare pentru a spori transparența, întrucât fiecare intermediar financiar din întregul lanț financiar ar raporta un set definit de informații către statul membru de origine. Acesta ar fi însoțit de proceduri standardizate privind obligația de diligență, de norme privind răspunderea și de formulare comune de rambursare care urmează să fie depuse în numele clienților/contribuabililor care utilizează automatizarea.

Opțiunea 2 – Punerea în aplicare a unui sistem de reducere a impozitului reținut la sursă

Această a doua opțiune se bazează pe elementele incluse în opțiunea 1, însă impune statelor membre să instituie un sistem de reducere a impozitului reținut la sursă care să permită aplicarea unor cote reduse în temeiul convenției de evitare a dublei impuneri sau al normelor interne în mod direct în momentul efectuării plății. În cadrul opțiunii 2, administrațiile fiscale ar trebui să monitorizeze impozitele datorate după efectuarea plății.

Opțiunea 3 – Punerea în aplicare a unui sistem de rambursare rapidă într-un interval de timp stabilit sau/și de reducere a impozitului reținut la sursă

Această opțiune cuprinde opțiunea 1, cu obligația suplimentară ca statele membre care aplică un sistem de rambursare să se asigure că cererea de recuperare este tratată într-un interval de timp predefinit, un așa-numit sistem de rambursare rapidă. Statele membre pot introduce sau continua să pună în aplicare un sistem de reducere a impozitului reținut la sursă (ca sistem principal sau pentru anumite plăți cu risc scăzut).

Diferitele opțiuni au fost comparate pe baza următoarelor criterii: eficacitate, eficiență, coerență și proporționalitate.

Dintre toate opțiunile, opțiunea 3 este opțiunea preferată. Opțiunea 3 este deosebit de eficientă în abordarea problemelor identificate în UE în ceea ce privește viteza, procesele simplificate și procedurile mai digitalizate. În timp ce opțiunea 2 ar conduce la economii și mai mari de costuri pentru investitori, opțiunea 3 oferă statelor membre opțiunea de a menține un control *ex ante* asupra cererilor de rambursare, oferind astfel o cale de urmat care ar trebui să fie fezabilă din punct de vedere politic în toate statele membre. Combaterea abuzurilor este deosebit de relevantă pentru statele membre care au fost puternic afectate de practicile Cum/Cum și Cum/Ex în ultimii ani. Din motive politice, respectivele state membre ar putea fi mai reticente în a adopta un sistem de reducere a impozitului reținut la sursă pe termen scurt, deoarece un astfel de sistem conferă un rol mai important intermediarilor financiari.

Impacturile economice

Beneficii

Inițiativa propusă va duce la economii de costuri pentru investitori, estimate la aproximativ 5,17 miliarde EUR pe an, inclusiv 730 de milioane EUR pe an ca urmare a reducerii birocrației (409 milioane EUR pentru investitorii din UE). Acest aspect se datorează faptului că investitorii vor suporta mai puține costuri de asigurare a conformității, se vor confrunta cu mai puține cazuri de dublă impunere și vor fi în măsură să reinvestească banii rambursați în timp util. Această inițiativă va aborda astfel un obstacol structural și de lungă durată în calea investițiilor transfrontaliere și va ajuta întreprinderile din UE să mobilizeze capitaluri de la o bază mai largă de investitori, ceea ce reprezintă un obiectiv central al uniunii piețelor de capital.

Deși intermediarii financiari ar suporta costuri semnificative pe termen scurt în vederea instituirii sistemelor care se impun pentru respectarea noii directive, se preconizează că aceștia vor beneficia pe termen lung de economiile de costuri (estimate la aproximativ 13,5 milioane EUR pe an) datorită procedurilor simplificate, în special pe fondul digitalizării anumitor aspecte ale inițiativei, cum ar fi utilizarea eTRC sau cererea de reducere în bloc.

În final, administrațiile fiscale vor fi mai bine pregătite pentru a combate abuzurile fiscale, care ar trebui să aibă, în cele din urmă, un impact pozitiv asupra veniturilor fiscale. Se preconizează că PIB-ul va fi influențat în sens pozitiv de această inițiativă, într-un interval de 0,025 %.

Costuri

Intermediarii financiari vor suporta costuri de punere în aplicare și costuri anuale recurente de 75,9 milioane EUR și, respectiv, 13 milioane EUR. Administrațiile fiscale vor suporta, de asemenea, costuri de dezvoltare în domeniul IT pentru punerea în aplicare a certificatului eTRC (costuri de dezvoltare estimate la 4,9-54 de milioane EUR și costuri recurente estimate la 0,97-10,8 milioane EUR) și a sistemelor de raportare necesare pentru primirea datelor (costuri cu caracter excepțional estimate la 18,2 milioane EUR și costuri recurente estimate la 3,5 milioane EUR pe an). În cele din urmă, având în vedere că vor exista mai puține cazuri de dublă impunere, statele membre se vor confrunta cu o reducere a veniturilor fiscale estimată la 2,2 miliarde EUR.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Printre principalele obiective specifice ale propunerii se numără introducerea digitalizării în cadrul procedurilor privind impozitul reținut la sursă pentru a obține modalități complet automatizate de emitere a eTRC, de raportare a informațiilor, de depunere a unei cereri de

reducere sau de rambursare și de verificare a datelor. Un alt obiectiv vizat de inițiativă este evitarea proliferării diferitelor sisteme din statele membre prin standardizarea anumitor elemente ale procedurilor privind impozitul reținut la sursă.

În ceea ce privește abordarea bazată pe principiul numărului constant, inițiativa va conduce la economii de costuri pentru investitori pe fondul reducerii birocrației (409 milioane EUR pe an) și la economii de costuri pentru intermediarii financiari pe fondul simplificării procedurilor (13,5 milioane EUR pe an). În același timp, intermediarii financiari vor suporta costuri de punere în aplicare în valoare de 75,9 milioane EUR, cu caracter excepțional, și costuri recurente în valoare de 13 milioane EUR.

Propunerea va introduce obligații de raportare pentru intermediarii financiari. Obținerea informațiilor detaliate este esențială pentru ca administrația fiscală a statului membru de origine să fie în măsură să evalueze și să aplice cotele reduse corespunzătoare ale impozitului reținut la sursă și să identifice în mod eficient practicile abuzive, îndeplinind astfel unul dintre obiectivele inițiativei. Pentru a limita sarcina care decurge din raportare, informațiile care trebuie raportate de intermediarii financiari s-au limitat la ceea ce este necesar pentru ca statele membre să reconstituie lanțul plăților pentru dividende și dobânzi și în măsura în care aceste informații sunt disponibile intermediarilor financiari raportori. În plus, raportarea se va realiza prin utilizarea unor formulare electronice standard și a unor cerințe comune pentru canalele de comunicare ce urmează să fie stabilite de Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare.

Pe lângă acestea, în scopul simplificării și al introducerii unor cerințe mai puțin stricte în cazul procedurilor privind impozitul reținut la sursă pentru micii investitori, a fost introdusă o regulă *de minimis* pentru obligațiile de raportare și pentru procedura privind obligația de diligență. Aceasta constă în a nu solicita informații cu privire la mecanismele financiare sau la perioada minimă de deținere investitorilor cu plăți de dividende sub un prag de 1 000 EUR.

- **Drepturile fundamentale și egalitatea**

Drepturile fundamentale, în special cerințele privind protecția datelor cu caracter personal în temeiul Regulamentului general privind protecția datelor („RGPD”), sunt protejate. Datele cu caracter personal vor fi prelucrate numai în scopul de a verifica dacă i se aplică contribuabilului cota corectă a impozitului reținut la sursă, precum și de a atenua riscul de fraudă și abuz fiscal. Datele cu caracter personal vor fi transmise numai între entitățile care sunt implicate în procedurile de reducere a impozitului reținut la sursă în temeiul prezentei directive. Volumul de date cu caracter personal care urmează să fie transmise se va limita la ceea ce este necesar pentru a identifica subraportarea, neraportarea, frauda sau abuzul fiscal, în conformitate cu cerințele RGPD. Datele cu caracter personal vor fi păstrate numai atât timp cât este necesar în acest scop.

Egalitatea, inclusiv egalitatea de gen, nu este afectată în mod semnificativ de această inițiativă.

- **Alt impact**

Nu vor exista alte efecte semnificative. Cu toate acestea, se preconizează că inițiativa va avea un impact social pozitiv limitat, dat fiind că ar asigura o impozitare mai echitabilă, precum și un impact pozitiv limitat asupra mediului, având în vedere reducerea preconizată a proceselor de rambursare pe suport de hârtie. Prin urmare, prezenta inițiativă este în concordanță cu îndeplinirea obiectivului neutralității climatice, astfel cum se prevede în Legea europeană a climei.

Propunerea susține principiile de „a nu aduce prejudicii semnificative” și „digital în mod implicit” și contribuie la realizarea modelului european către o societate și o economie digitalizate.

Obiectivele de dezvoltare durabilă relevante abordate parțial de inițiativă sunt 8 (Condiții de muncă decente și creștere economică), 9 (Industrie, inovare și infrastructură) și 16 (Pace, justiție și instituții puternice), astfel cum sunt prezentate în anexa 3 la evaluarea impactului.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Printre principalele implicații bugetare ale inițiativei pentru Comisie se numără punerea în aplicare a certificatului electronic de rezidență fiscală și stabilirea formatelor și a canalelor de comunicare ce urmează a fi utilizate de intermediarii financiari pentru a raporta autorităților fiscale naționale. Fișa financiară legislativă furnizează detalii cu privire la resursele umane și administrative care se impun.

5. ELEMENTE DIVERSE

• Planuri de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare

În scopul monitorizării și evaluării punerii în aplicare a directivei, statele membre furnizează anual Comisiei date care reflectă informațiile relevante privind funcționarea directivei. Informațiile relevante trebuie definite printr-un act de punere în aplicare, astfel cum se prevede la articolul 19 din directivă.

Comisia evaluează directiva la cinci ani de la intrarea în vigoare a normelor naționale de transpunere a directivei și, ulterior, o dată la cinci ani.

• Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii

Propunerea este structurată în două componente de bază, care sunt cuprinse în capitolele 2 și, respectiv, 3. Capitolul 2 prevede crearea unui certificat de rezidență fiscală digitală la nivelul UE, în timp ce capitolul 3 vizează procedurile de reducere a impozitului reținut la sursă. Este cuprinsă procedura de instituire a registrelor naționale pentru anumiți intermediari financiari (intermediar financiar certificat – CFI), obligația de raportare standardizată pentru un astfel de CFI și obligația statelor membre de a institui un sistem de reducere a impozitului reținut la sursă sau un sistem de rambursare rapidă sau o combinație a acestora pentru a asigura o reducere rapidă și sigură a impozitului reținut la sursă, în temeiul convenției de evitare a dublei impuneri sau al normelor naționale, pentru investitorii din UE și din afara UE, atunci când sunt îndeplinite anumite condiții de transparență. Întrucât aceste proceduri se referă numai la anumite state membre care trebuie să acorde reduceri ale surplusului de impozite reținute la sursă, capitolul 3 este obligatoriu numai pentru statele membre respective.

(i) Certificatul comun de rezidență fiscală digitală (eTRC)

eTRC urmează să fie introdus de toate statele membre și va oferi un proces administrativ rapid, ușor și sigur pentru a confirma rezidența fiscală a contribuabililor din UE.

Astfel cum se prevede la articolul 4, va exista un **conținut comun** pentru eTRC, indiferent de statul membru emitent, și anume statul membru de reședință. Elementele prevăzute la alineatul (2) drept conținut comun pentru eTRC sunt cele care îl identifică pe contribuabilul solicitant și confirmă că acesta este rezident în statul membru în conformitate cu normele sale naționale.

Consultările specifice cu statele membre au arătat că, în ceea ce privește stabilirea rezidenței investitorului, se aplică aceleași norme pentru stabilirea investitorului ca fiind rezident sau nu într-un anumit stat membru, indiferent de țara în care se realizează investiția. Prin urmare, statul membru în care se realizează investiția nu trebuie să fie menționat în eTRC. Cu toate acestea, astfel de informații vor fi incluse în cererea de reducere pentru a identifica cota redusă aplicabilă.

Întrucât scopul este de a institui un eTRC standardizat, care poate fi utilizat pentru a simplifica procedurile privind impozitul reținut la sursă, dar care poate fi utilizat și în alte scopuri, propunerea permite adăugarea de informații în aceste scopuri.

Având în vedere că unul dintre obiectivele acestei inițiative este de a reduce sarcina administrativă pentru administrațiile fiscale, investitori și sectorul financiar, se propune ca eTRC să acopere cel puțin întregul an calendaristic în care este solicitat. Cu toate acestea, în cazul în care circumstanțele de la sfârșitul anului nu susțin conținutul eTRC emis în cursul anului, respectivul eTRC poate fi considerat ca nefiind valabil de către statul membru emitent și de către orice alt stat membru în cauză. Perioada minimă vizată de eTRC (un an calendaristic) nu ar trebui interpretată ca împiedicând statele membre să emită eTRC cu o perioadă acoperită mai lungă, în funcție de conceptul de rezidență fiscală și de decizia internă a fiecărui stat membru. Statele membre recunosc eTRC eliberat de un alt stat membru ca dovadă adecvată a rezidenței unui contribuabil în celălalt stat membru, în măsura în care un astfel de eTRC este considerat în continuare valabil de către statul membru emitent.

Statele membre vor avea obligația de a emite un eTRC în termen de o zi, atât timp cât li s-a furnizat un set specific de informații și cu condiția să nu apară circumstanțe excepționale care să justifice o întârziere. În cazurile în care emiterea în termen de o zi nu va fi îndeplinită, partea solicitată ar trebui să fie notificată de către statul membru în cauză. Pentru a îndeplini cerința privind emiterea în termen de o zi, statele membre ar trebui să pună în aplicare un **sistem complet automatizat** pentru emiterea eTRC, care să permită depunerea cererilor prin intermediul unui portal online accesibil contribuabilului și părților autorizate (de exemplu, intermediarii financiari care solicită eTRC în numele clienților lor).

eTRC va fi securizat cu ajutorul unui sigiliu electronic în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă (Regulamentul eIDAS)[23]. Metoda avută în vedere oferă posibilitatea ca atât versiunile lizibile de către om, cât și cele prelucrabile automat ale certificatului de rezidență fiscală digitală să fie însoțite de documente PDF sau de alte formate similare, care pot fi utilizate de sistemele automatizate.

(ii) Registrele naționale ale statelor membre

Pentru a beneficia de procedurile de reducere a impozitului reținut la sursă, tema centrală a directivei, va fi necesar ca investitorii să poată colabora cu intermediari financiari care sunt certificați să furnizeze aceste servicii. Există două temeiuri pentru certificarea în calitate de intermediar financiar certificat (CFI) și, prin urmare, pentru accesarea procedurilor prezentei directive:

[23] Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73-114).

– Obligatoriu: pentru (1) instituțiile mari, astfel cum sunt definite la articolul 5 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013[24], și (2) depozitarii centrali de titluri de valoare care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 909/2014[25] și care prestează servicii de agent responsabil cu reținerea impozitului la sursă și care, ca atare, trebuie să se înregistreze în statele membre în care sunt situați emitenții de titluri de valoare și în care a investit oricare dintre clienții săi.

– Facultativ: pentru toate celelalte entități (inclusiv cele care sunt stabilite într-o jurisdicție dintr-o țară terță) care acționează ca intermediari financiari și care îndeplinesc cerințe specifice prin înregistrarea în unul sau mai multe registre naționale instituite în conformitate cu prezenta directivă, la aprecierea intermediarului în cauză; se preconizează că înregistrarea ar trebui să se efectueze în statele membre în care clienții lor au realizat investiții.

Statele membre care nu trebuie să acorde reducerea surplusului de impozite reținute la sursă, ca urmare a unei scutiri privind impozitul reținut la sursă în raport cu plățile de dividende sau în cazul în care cota de impozitare națională relevantă este întotdeauna mai mică sau egală cu cota care ar putea fi aplicată în temeiul convențiilor de evitare a dublei impuneri, nu trebuie să dispună de un registru național. Statele membre care optează pentru reducerea impozitului reținut la sursă sau rambursarea rapidă a surplusului de impozite reținute la dobânda pe obligațiuni, astfel cum se prevede în prezenta directivă, ar trebui, în mod implicit, să utilizeze registrul național deja instituit pentru a acorda reducerea surplusului de impozite reținute pe dividende sau să înființeze în alt mod un registru național.

CFI neconformi, inclusiv cei care nu respectă cerințele de înregistrare, vor face obiectul eliminării din registrele naționale și/sau al sancțiunilor.

(iii) Raportarea comună

Prezenta directivă urmărește să contribuie la combaterea fraudei și a abuzurilor fiscale în domeniul procedurilor de reducere a surplusului de impozite reținute la sursă și să asigure eficacitatea acestor proceduri. Introducerea transparenței în lanțul financiar servește acestor două obiective, deoarece permite statului membru sursă să primească informațiile necesare pentru a verifica aplicarea cotei corecte a impozitului reținut la sursă și pentru a evalua dacă se impune aplicarea normelor antiabuz. Instituirea unui standard comun de raportare în întreaga UE reduce costurile de asigurare a conformității pentru investitori și intermediarii financiari și permite proceduri mai rapide și mai sigure de reducere a impozitului reținut la sursă.

Cine trebuie să raporteze și cui?

Obligațiile de raportare decurg din înregistrarea în unul dintre registrele naționale. Toți CFI incluși în unul sau mai multe registre naționale fac obiectul raportării către autoritatea care ține registrul și, după caz, către agentul responsabil cu reținerea impozitului la sursă, indiferent de țara lor de rezidență (din UE sau din afara UE; sau într-un stat membru care deține sau nu un registru național propriu).

---

[24] Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1-337).

[25] Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1-72).

CFI înregistrați în orice registru național trebuie să raporteze unde se realizează investiția clienților lor într-un stat membru care deține un registru național. Un astfel de stat membru de origine va trebui să ofere reducerea și, prin urmare, trebuie să reconstituie lanțul plăților titlurilor de valoare și să identifice investitorul final. Directiva nu exclude posibilitatea ca CFI să externalizeze obligația de raportare către un alt intermediar financiar din lanțul de custodie, în măsura în care CFI în cauză este în continuare responsabil de finalizarea și corectitudinea unei astfel de raportări.

Nerespectarea obligației de raportare va conduce la aplicarea unor sancțiuni.

Ce trebuie raportat?

Directiva stabilește un set comun de elemente de raportare în anexa II. Fiecare CFI raportează numai cu privire la partea tranzacției care este vizibilă pentru acesta, și anume de la cine primește dividendul/dobânda și cui plătește dividendul/dobânda. Astfel, destinatarul raportării complete, fie administrația fiscală sursă, fie un agent responsabil de reținerea impozitului la sursă desemnat în numele acesteia, va dispune de toate informațiile necesare pentru a reconstitui lanțul financiar al tranzacției de la investitor la emitentul titlurilor de valoare.

Informațiile raportate administrației fiscale îi vor permite acesteia să stabilească identitatea investitorului final și dreptul său potențial la cota redusă a impozitului reținut la sursă. Prin urmare, riscul de dublă rambursare este atenuat, iar capacitatea administrațiilor fiscale de a identifica și de a combate alte practici abuzive și frauduloase, cum ar fi Cum/Cum, este sporită.

Rubrica E din anexa II prevede două cerințe de raportare menite să contribuie la combaterea abuzurilor în materie de impozit reținut la sursă, în principal sisteme privind abuzurile Cum/Cum, (i) informații privind perioada de deținere a titlurilor de valoare suport și (ii) informații privind mecanismele financiare legate de titlurile de valoare în raport cu care contribuabilul solicită o reducere.

Primul element urmărește să afle dacă titlurile de valoare suport au fost cumpărate în termen de două zile înainte de data detașării dividendului, cu scopul de a contribui la prevenirea altor sisteme frauduloase/abuzive pentru cererile multiple de recuperare a aceluiași impozit reținut la sursă atunci când ar trebui să se aplice o singură cerere de recuperare (sisteme Cum/Ex).

Al doilea element urmărește să afle dacă intermediarul financiar raportor are cunoștință de existența unui mecanism financiar care implică titluri de valoare suport ce nu a fost decontat, expirat sau reziliat în alt mod la data detașării dividendului, cu scopul de a ajuta administrația fiscală să identifice mecanismele fiscale abuzive (sisteme Cum/Cum). Un mecanism financiar poate fi, de exemplu, un contract de report (repo) sau o dare cu împrumut de titluri de valoare, dar și produse derivate, cum ar fi contractele futures pe acțiuni. Mai precis, un contract repo implică vânzarea de titluri de valoare la un anumit preț, cu angajamentul de a răscumpăra aceleași titluri de valoare sau titluri de valoare similare la un preț fix la o dată ulterioară specificată. Darea cu împrumut de titluri de valoare implică transferul dreptului de proprietate asupra unui titlu de valoare în schimbul unei garanții reale, de obicei un alt titlu de valoare, cu condiția ca dreptul de proprietate asupra respectivului titlu de valoare sau a unor titluri de valoare similare să revină proprietarului inițial la o dată ulterioară specificată. Definiția este în sens larg pentru a permite includerea diferitelor tipuri de mecanisme.

Întrucât sistemele de mai sus au fost observate numai în ceea ce privește plata dividendelor, elementele de raportare de la rubrica E nu sunt necesare în ceea ce privește dobânda plătită pentru obligațiuni. Aceeași abordare este urmată în ceea ce privește sumele foarte mici ale dividendelor plătite, care sunt considerate a fi cazuri cu risc scăzut ce nu pot justifica sarcina de raportare relevantă ce revine CFI. Totuși, acest aspect nu împiedică statele membre să

aplice consecințe adecvate în cazul în care identifică în mod efectiv abuzuri, chiar și pentru o sumă mică.

Cum va avea loc raportarea?

Raportarea va avea loc prin intermediul unui sistem standardizat în format XML, care va fi stabilit într-un act de punere în aplicare ce urmează a fi adoptat de Comisie. Canalul automatizat de furnizare a informațiilor de la operatorii economici către administrația fiscală corespunzătoare sau către agentul responsabil de reținerea impozitului la sursă care acționează în numele acesteia va fi standardizat și stabilit în prezentul act de punere în aplicare.

Când apare obligația de raportare?

Termenul pentru raportarea informațiilor cuprinse în anexa II este de cel mult 25 de zile de la data de referință. Raportarea ar trebui să aibă loc cât mai curând posibil după data de referință, cu excepția cazului în care o instrucțiune de decontare cu privire la orice parte a unei tranzacții este în curs la data de referință, caz în care raportarea pentru tranzacția respectivă ar trebui să aibă loc cât mai curând posibil după decontare. În practică, toate pozițiile sunt în mod normal decontate în termen de 10-15 zile de la data de referință. În cazul în care aceasta nu s-a realizat până în a 20-a zi, pentru a obține o reducere eficientă a surplusului de impozite reținute la sursă, directiva prevede că CFI trebuie să continue raportarea situației începând cu a 20-a zi și în următoarele 5 zile.

În statele membre în care se va aplica reducerea impozitului reținut la sursă, iar data plății dividendelor are loc în termen de cel mult 25 de zile de la data de referință, intermediarii financiari ar trebui să dispună de un mecanism prin care să furnizeze în timp util agentului responsabil de reținerea impozitului la sursă informații cu privire la cota care urmează să fie aplicată.

(iv) Sisteme de reducere a impozitului reținut

Propunerea prevede: (a) un sistem de reducere a impozitului reținut la sursă și (b) un sistem de rambursare rapidă. În cadrul unui sistem de reducere a impozitului reținut la sursă, valoarea corectă a impozitelor este aplicată de agentul responsabil de reținerea impozitului la sursă la momentul plății dividendelor/dobânzilor (articolul 12). În cadrul unui sistem de rambursare rapidă, impozitul este reținut la valoarea cotei mai ridicate aplicată în țara de origine, însă surplusul de impozit este apoi restituit într-un interval de timp stabilit de maximum 25 de zile de la data solicitării sau de la data la care raportarea necesară este îndeplinită, oricare dintre aceste date survine mai târziu. Aceasta ar trebui să aibă loc în termen de 50 de zile calendaristice de la data plății (articolul 13). În ambele cazuri, actorii relevanți în cadrul procedurilor ar fi CFI care acționează în numele investitorilor lor. Articolul 10 (cerere de reducere a impozitului reținut la sursă sau de rambursare rapidă) și articolul 11 (proceduri privind obligația de diligență) stabilesc elemente comune ambelor sisteme.

Atunci când aplică procedurile de reducere a impozitului, administrația fiscală competentă poate decide să externalizeze sarcinile relevante către un agent responsabil cu reținerea impozitului la sursă desemnat, în loc să gestioneze singură sarcinile.

Fiecare stat membru care aplică proceduri de reducere a surplusului de impozite reținute la sursă poate decide să aplice sistemul de reducere a impozitului reținut la sursă sau sistemul de rambursare rapidă sau ambele, precum și dacă să utilizeze sau nu posibilitatea de externalizare menționată mai sus. Cu toate acestea, respectivele state membre trebuie să se asigure că cel puțin unul dintre cele două sisteme este disponibil pentru toți investitorii și activat efectiv și, în toate cazurile, că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta directivă. În cadrul acestor două sisteme, statele membre au, de exemplu, libertatea de a permite doar

contribuabililor cu risc scăzut să solicite reducerea impozitului reținut la sursă, în timp ce alți contribuabili pot solicita doar o rambursare rapidă. Statele membre care nu utilizează proceduri de reducere a surplusului de impozite reținute la sursă deoarece nu prevăd deloc impozitul reținut la sursă sau nu prevăd cote diferite ale impozitului reținut la sursă în circumstanțe diferite nu sunt vizate de aceste sisteme și nu sunt obligate să ia măsuri.

În toate cazurile, în ceea ce privește dovada rezidenței investitorilor, statele membre ar trebui să se bazeze în primul rând pe eTRC, astfel cum este definit la articolul 4, sau pe o dovadă adecvată a rezidenței fiscale dintr-o țară din afara UE.

Un obiectiv major al prezentei directive este prevenirea practicilor fiscale abuzive/frauduloase, în special a sistemelor Cum/Ex și Cum/Cum. Administrațiile fiscale ale statelor membre care doresc să aibă mai mult timp la dispoziție pentru a efectua unele controale înainte de a accepta să acorde reduceri au posibilitatea de a nu aplica sistemele de reducere a impozitului reținut la sursă sau de rambursare rapidă care urmează să fie introduse în temeiul prezentei directive în anumite circumstanțe specifice. Această posibilitate este avută în vedere în mod specific în cazul unei cereri de scutire și atunci când informațiile furnizate în conformitate cu rubrica E din anexa II indică faptul că titlurile de valoare suport au fost achiziționate în termen de două zile calendaristice de la data detașării dividendului și/sau că intermediarul financiar raportează că a luat cunoștință de existența unui mecanism financiar care implică titlurile de valoare suport care nu a fost decontat, expirat sau reziliat în alt mod la data detașării dividendului.

În cazul în care nu se aplică sistemele de reducere a impozitului reținut la sursă și de rambursare rapidă prevăzute în prezenta directivă, se va aplica o procedură standard de rambursare în cazul în care contribuabilul sau reprezentantul său desemnat, care nu trebuie să fie neapărat o instituție financiară, poate solicita în mod direct o rambursare autorității fiscale. Prezenta directivă garantează, de asemenea, că cel puțin conținutul informațiilor care trebuie raportate autorității fiscale va acoperi informațiile prevăzute la rubrica E din anexa II.

Dispoziții generale

Capitolul 4 abordează dispozițiile generale și finale și, în special, actele de punere în aplicare, evaluarea și monitorizarea, normele de protecție a datelor, transpunerea și intrarea în vigoare. Această propunere, odată adoptată, trebuie transpusă în dreptul intern al statelor membre până la 31 decembrie 2026. Propunerea trebuie să intre în vigoare la doi ani de la adoptarea actelor de punere în aplicare, care se preconizează că va avea loc până la 1 ianuarie 2027.

2023/0187 (CNS)

Propunere de

DIRECTIVĂ A CONSILIULUI

referitoare la reducerea mai rapidă și mai sigură a surplusului de impozite reținute la sursă

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 115,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European[26],

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[27],

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Asigurarea unei impozitări echitabile pe piața internă și buna funcționare a uniunii piețelor de capital (UPC) sunt priorități politice pentru Uniunea Europeană (UE). În acest context, este esențială eliminarea obstacolelor din calea investițiilor transfrontaliere, combătând totodată frauda și abuzurile fiscale. Astfel de obstacole survin, de exemplu, pe fondul unor proceduri ineficiente și excesiv de împovărătoare de reducere a surplusului de impozite reținute la sursă pe dividende sau pe veniturile din dobânzi plătite pentru acțiuni sau obligațiuni tranzacționate public investitorilor nerezidenți. În plus, statu-quo-ul s-a dovedit a fi inadecvat în prevenirea riscurilor recurente de fraudă fiscală, evaziune fiscală și evitare a obligațiilor fiscale, după cum arată recentele scandaluri Cum/Ex și Cum/Cum. Prezenta propunere urmărește să eficientizeze procedurile UE privind impozitul reținut la sursă, consolidându-le în același timp împotriva riscului de fraudă și abuz fiscal. Acesta se bazează pe acțiuni anterioare relevante la nivelul UE și la nivel internațional, cum ar fi Recomandarea Comisiei din 2009 referitoare la simplificarea procedurilor privind impozitul reținut la sursă și inițiativa TRACE („Treaty Relief and Compliance Enhancement”) a OCDE[28].

(2) Prin urmare, pentru a consolida capacitatea statelor membre de a preveni și de a combate eventualele fraude sau abuzuri, care în prezent sunt îngreunate de fragmentare și de lipsa generală de informații fiabile și furnizate în timp util cu privire la investitori, este necesar să se instituie un cadru comun pentru reducerea surplusului de impozite reținute la sursă aplicate investițiilor transfrontaliere în titluri de valoare, care să fie rezilient la un risc de fraudă sau abuz fiscal. Acest cadru ar trebui să conducă la convergența diferitelor proceduri de reducere aplicate în UE, asigurând, în

[26] JO C , , p. .

[27] JO C , , p. .

[28] Recomandarea Comisiei din 19 octombrie 2009 privind procedurile de reducere a impozitului reținut la sursă (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 279, 24.10.2009, p. 8-11).

același timp, transparența și certitudinea cu privire la identitatea investitorilor pentru emitenții titlurilor de valoare, agenții responsabili cu reținerea impozitului la sursă, intermediarii financiari și statele membre, după caz. În acest scop, cadrul ar trebui să se bazeze pe proceduri automatizate, cum ar fi digitalizarea certificatului de rezidență fiscală (în ceea ce privește procedura și forma), care este o condiție prealabilă pentru ca investitorii să aibă acces la orice proceduri de reducere a impozitului sau de rambursare. Un astfel de cadru ar trebui, de asemenea, să fie suficient de flexibil pentru a ține seama în mod corespunzător de diversele sisteme aplicabile în diferite state membre, asigurând, în același timp, o mai mare convergență și oferind instrumente adecvate de combatere a abuzurilor pentru a atenua riscurile de fraudă fiscală, evaziune fiscală și evitare a obligațiilor fiscale.

(3) Pentru a asigura o abordare proporțională, normele privind procedurile de reducere a surplusului de impozite reținute la sursă ar trebui să fie obligatorii numai pentru statele membre care aplică impozite reținute la sursă pe dividende în cote diferite, în funcție de rezidența fiscală specifică a investitorului. În acest caz, statele membre trebuie să acorde o reducere în cazul în care s-a aplicat o cotă mai mare într-o situație în care este aplicabilă o cotă mai mică. În plus, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a pune în aplicare proceduri similare în ceea ce privește plata dobânzilor către nerezidenți pentru obligațiunile cotate la bursă, pentru a îmbunătăți eficiența procedurii de reducere relevante și pentru a asigura un nivel mai ridicat de respectare a obligațiilor de către contribuabili. Statele membre care nu au nevoie de proceduri de reducere în ceea ce privește surplusul de impozite reținute la sursă pe dividende și dobânzi, după caz, nu sunt vizate de procedurile prevăzute în prezenta directivă și, prin urmare, nu sunt obligate să respecte aceste norme. Având în vedere faptul că investitorii pot fi situați în orice stat membru, normele privind un certificat comun de rezidență fiscală digitală ar trebui să se aplice în toate statele membre, același lucru fiind valabil și pentru dispozițiile generale și finale.

(4) Pentru a se asigura că toți contribuabilii din UE au acces la o dovadă comună, adecvată și eficace a rezidenței lor fiscale, statele membre ar trebui să utilizeze proceduri automatizate pentru eliberarea certificatelor de rezidență fiscală în același format digital ușor de recunoscut și acceptabil și cu același conținut. Pentru a asigura o eficiență sporită, certificatul ar trebui să fie valabil cel puțin pentru întregul an în care a fost eliberat și recunoscut de alte state membre pentru perioada respectivă. Statele membre pot anula un eTRC eliberat în cazul în care administrația fiscală dispune de dovezi contrare privind rezidența fiscală pentru anul respectiv. Pentru a permite o identificare eficientă a întreprinderilor din UE, certificatul ar trebui să includă informații privind identificatorul unic european (EUID).

(5) Pentru a îndeplini obiectivul de reducere mai eficientă a surplusului de impozite reținute la sursă, ar trebui puse în aplicare proceduri comune care să permită obținerea rapidă de informații clare și sigure cu privire la identitatea investitorului, în special în cazul bazelor largi de investitori, și anume, în ceea ce privește investițiile în titluri de valoare cotate la bursă, atunci când identificarea identității investitorilor individuali este dificilă. Aceste proceduri ar trebui, de asemenea, să permită, într-o a doua etapă, aplicarea cotei de impozitare corespunzătoare la momentul plății (reducerea impozitului reținut la sursă) sau rambursarea rapidă a oricărui surplus de impozit plătit. Având în vedere că investițiile transfrontaliere implică, de obicei, un lanț al plăților intermediarilor financiari, procedurile relevante ar trebui să permită, în egală măsură, urmărirea și identificarea lanțului de intermediari și, prin urmare, a fluxului de venituri de la emitentul titlului de valoare până la destinatarul final, și anume

investitorul unic sau proprietarul înregistrat. Prin urmare, statele membre relevante, și anume cele care aplică reținerea la sursă a impozitului pe veniturile din titluri de valoare și care prevăd reducerea surplusului de impozite, ar trebui să instituie și să mențină un registru național al intermediarilor financiari care au un rol semnificativ în lanțul plăților și, odată înregistrați, să le solicite să raporteze informațiile de care dispun cu privire la plățile de dividende sau dobânzi, dacă este cazul, pe care le prelucrează. Informațiile solicitate ar trebui să se limiteze la informațiile esențiale pentru reconstituirea lanțului plăților și, prin urmare, utile pentru prevenirea riscului de fraudă sau abuz, în măsura în care aceste informații sunt disponibile intermediarului care raportează. Statele membre care aplică reținerea la sursă a impozitului pe dobânzi la cote variabile și care trebuie să se angajeze în proceduri similare de reducere a impozitului pot lua în considerare, de asemenea, utilizarea registrului național instituit, după caz.

(6) Având în vedere că intermediarii financiari implicați cel mai adesea în lanțurile de plăți ale titlurilor de valoare sunt instituții mari, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind cerințele de capital (CRR)[29], precum și depozitari centrali de titluri de valoare care furnizează servicii de agent responsabil cu reținerea impozitului la sursă, aceste entități ar trebui să fie obligate să solicite înregistrarea în registrele naționale ale statelor membre instituite potrivit celor de mai sus. Altor intermediari financiari ar trebui să li se permită să solicite înregistrarea după cum consideră oportun. Înregistrarea ar trebui să fie solicitată chiar de intermediarul financiar prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă desemnată de statul membru, care să includă dovezi că intermediarul financiar îndeplinește anumite cerințe. Scopul cerințelor este de a verifica dacă intermediarul solicitant îndeplinește cerințele reglementărilor relevante ale UE și face obiectul supravegherii în ceea ce privește respectarea acestora. În cazul în care intermediarul financiar este stabilit în afara UE, acesta cade sub incidența legislației din țara terță în care își are rezidența și care este comparabilă în sensul prezentei directive, iar țara terță de rezidență nu figurează nici în anexa I la lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale, nici pe lista UE a țărilor terțe cu grad ridicat de risc (lista privind combaterea spălării banilor). Conformitatea unui intermediar financiar dintr-o țară terță cu cerințele relevante ale UE se referă exclusiv la scopurile prevăzute în prezenta directivă și nu are niciun impact asupra exercitării sau aplicării oricăror alte drepturi și obligații în temeiul altor acte legislative ale UE. Odată înregistrați, intermediarii financiari ar trebui să fie considerați „intermediari financiari certificați” în statul membru respectiv și să facă obiectul obligațiilor de raportare și de notificare relevante în temeiul prezentei directive, fiindu-le acordat, în același timp, dreptul de a solicita aplicarea procedurilor de reducere a impozitului prevăzute în prezenta directivă. Statele membre care țin un registru național ar trebui, de asemenea, să ia măsuri pentru a elimina din acesta orice intermediar financiar certificat care solicită acest lucru sau nu mai îndeplinește cerințele respective. În plus, aceste state membre pot decide să prevadă eliminarea din registrul lor național a intermediarilor financiari certificați despre care s-a constatat că și-au încălcat obligațiile de mai multe ori. În cazul în care un stat membru ia o astfel de măsură de eliminare, acesta ar trebui să informeze celelalte state membre care țin un registru național în consecință, pentru a le permite să evalueze eliminarea aceluiași intermediar financiar certificat din propriul lor registru național. Legislația națională a

[29] Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 176, 27.6.2013, p. 1-337).

statelor membre în cauză se aplică drepturilor și obligațiilor părților în cauză, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, în legătură cu orice decizie luată de un stat membru în ceea ce privește înregistrarea și radierea din registrul lor național.

(7) Pentru a asigura o mai mare transparență cu privire la identitatea și circumstanțele investitorului beneficiar al plății dividendelor sau dobânzilor, precum și cu privire la fluxul plății de la emitent, intermediarii financiari certificați trebuie să raporteze autorității desemnate să țină registrul național, în termene specifice, un set relevant de informații. Aceste informații ar trebui raportate, de asemenea, agentului responsabil cu reținerea impozitului la sursă, în cazul în care este posibilă reducerea impozitului la sursă. Aceste date ar trebui să includă informații privind eligibilitatea investitorului în cauză, însă ar trebui să se limiteze la informațiile aflate la dispoziția intermediarului financiar certificat care raportează. Intermediarii financiari care nu au obligația de a se înregistra ca intermediari financiari certificați și care au optat, de asemenea, să nu se înregistreze ca atare nu au obligații de raportare în temeiul prezentei directive. Cu toate acestea, informațiile privind plățile prelucrate de acești intermediari care nu sunt intermediari financiari certificați își mențin caracterul relevant și pot fi considerate necesare de către un stat membru, după cum consideră oportun, pentru a asigura transparența și pentru a permite reconstituirea corespunzătoare a lanțului de plăți înainte de aplicarea procedurilor de reducere a impozitului prevăzute în prezenta directivă (reducere a impozitului la sursă sau rambursare rapidă). Prin urmare, statele membre pot solicita intermediarilor financiari certificați să obțină aceste informații de la respectivii intermediari și să raporteze în acest sens pentru ca procedurile de reducere a impozitului prevăzute în prezenta directivă să fie aplicabile.

(8) Pentru ca uniunea piețelor de capital să devină mai eficace și mai competitivă, procedurile de reducere a surplusului de impozite reținute la sursă asupra veniturilor din titluri de valoare se impun a fi facilitate și accelerate, în cazul în care intermediarii financiari certificați relevanți au furnizat informații adecvate, inclusiv cu privire la identitatea investitorului. Intermediarii financiari certificați relevanți constau în toți intermediarii financiari certificați din lanțul de plăți dintre investitor și emitentul titlurilor de valoare, care ar putea fi obligați să furnizeze, de asemenea, informații cu privire la plățile efectuate de intermediarii financiari necertificați din lanț, în conformitate cu opțiunile de politică ale fiecărui stat membru. Având în vedere abordările diferite din statele membre, sunt avute în vedere două tipuri de proceduri: (i) reducerea impozitului la sursă prin aplicarea directă a cotei de impozitare corespunzătoare în momentul reținerii la sursă și (ii) rambursarea rapidă în termen de maximum 50 de zile de la data plății dividendului sau, după caz, de la data la care emitentul obligațiunii trebuie să plătească dobândă deținătorului obligațiunii (data cuponului). Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a introduce oricare dintre cele două proceduri sau o combinație a ambelor proceduri, după cum consideră necesar, asigurându-se, în același timp, că cel puțin una este disponibilă pentru toți investitorii, sub rezerva îndeplinirii cerințelor prezentei directive. Pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare și în timp util a acestor proceduri de către statele membre în cauză, este oportun să se aplice dobânzi pentru rambursarea cu întârziere a surplusului de impozite reținute la sursă vizate de prezenta directivă și care îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de aceste proceduri. În cazul în care cerințele relevante nu sunt îndeplinite sau investitorul în cauză dorește acest lucru, statele membre ar trebui să aplice procedurile lor standard de rambursare existente pentru a reduce surplusul de impozite reținute la sursă. În orice caz, proprietarii înregistrați, în special investitorii de retail, și reprezentanții lor autorizați ar trebui să păstreze dreptul de a recupera

surplusul de impozite reținute la sursă plătite într-un stat membru în cazul în care fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în dreptul intern.

(9) Pentru a proteja sistemele de reducere a surplusului de impozite reținute la sursă, statele membre care țin un registru național trebuie, de asemenea, să solicite intermediarilor financiari certificați să verifice eligibilitatea investitorilor care doresc să solicite o reducere. În special, intermediarii financiari certificați trebuie să colecteze certificatul de rezidență fiscală al investitorului relevant și o declarație conform căreia investitorul respectiv este beneficiarul real al plății în conformitate cu legislația statului membru de origine. Aceștia ar trebui, de asemenea, să verifice cota impozitului reținut la sursă aplicabilă pe baza circumstanțelor specifice ale investitorului și să indice dacă au cunoștință de existența unui mecanism financiar care implică titluri de valoare suport ce nu a fost decontat, expirat sau reziliat în alt mod la data detașării dividendului. Intermediarii financiari certificați trebuie să fie răspunzători pentru pierderile de venituri fiscale care au fost suportate pe fondul îndeplinirii necorespunzătoare a acestor obligații, în măsura în care legislația națională a statului membru în care au fost suferite pierderile prevede acest lucru. Pentru a asigura proporționalitatea sarcinii și a răspunderii impuse intermediarilor financiari certificați, trebuie aplicate obligații de verificare reduse în raport cu toate procedurile de reducere, în cazul în care riscul de abuz este scăzut și, în special, în cazul în care valoarea totală a dividendelor plătite investitorului pentru o participație într-o societate este mai mică de 1 000 EUR. Cu toate acestea, în cazul în care un astfel de abuz se dovedește altfel, statele membre pot aplica consecințe în temeiul dreptului intern, inclusiv refuzarea sistemelor de reducere prevăzute în prezenta directivă, dar nu pot trage la răspundere intermediarii financiari certificați pentru absența verificării.

(10) Este recunoscut faptul că mecanismele financiare pot fi utilizate pentru a transfera proprietatea economică, în tot sau în parte, asupra unui titlu de valoare și/sau asupra riscurilor de investiție relevante. De asemenea, s-a demonstrat că astfel de mecanisme au fost utilizate în sistemele de arbitraj al dividendelor și de dezmembrare a dividendelor, cum ar fi schemele Cum/Ex și Cum/Cum, cu unicul scop de a obține rambursări în condițiile inexistenței drepturilor la rambursare sau de a majora valoarea rambursării la care un investitor avea dreptul efectiv. Informațiile privind astfel de mecanisme financiare, care includ tranzacții legitime și obișnuite cu titluri de valoare, cum ar fi contractele repo sau împrumuturile de titluri de valoare, precum și produsele derivate, cum ar fi contractele futures pe acțiuni, sunt, prin urmare, necesare pentru ca administrațiile fiscale să combată abuzurile fiscale. Pentru a asigura o abordare proporțională, raportarea cu privire la aceste informații ar trebui să fie solicitată numai de intermediarii financiari certificați care, datorită poziției lor în cadrul lanțului, ar fi putut fi direct implicați în mecanismul financiar relevant. O astfel de raportare nu este necesară în cazul obligațiunilor și al plăților de dobânzi.

(11) Pentru a asigura eficacitatea, statele membre ar trebui să instituie un regim de sancțiuni pentru încălcarea normelor naționale de transpunere a prezentei directive. Respectivele sancțiuni ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive.

(12) Punerea în aplicare corespunzătoare și asigurarea respectării normelor propuse în fiecare stat membru în cauză sunt esențiale pentru promovarea uniunii piețelor de capital în ansamblu, precum și pentru protejarea bazei de impozitare a statelor membre și, prin urmare, ar trebui să fie monitorizate de către Comisie. Prin urmare, statele membre ar trebui să comunice periodic Comisiei informații, astfel cum se specifică prin intermediul unui act de punere în aplicare, privind punerea în aplicare și asigurarea respectării pe teritoriul lor a măsurilor naționale adoptate în temeiul

prezentei directive. Comisia ar trebui să pregătească o evaluare pe baza informațiilor furnizate de statele membre și a altor date disponibile pentru a evalua eficacitatea noilor norme propuse. În acest context, Comisia trebuie să ia în considerare necesitatea actualizării normelor introduse în temeiul prezentei directive.

(13) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei directive, în special în ceea ce privește (i) certificatul de rezidență fiscală digitală, (ii) raportarea intermediarilor financiari și (iii) cererea de reducere a impozitului în temeiul prezentei directive, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare pentru a adopta formulare standard cu un număr limitat de componente, inclusiv regimul lingvistic. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului[30].

(14) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată în cadrul prezentei directive ar trebui să respecte Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului[31]. Intermediarii financiari și statele membre pot prelucra date cu caracter personal în temeiul prezentei directive exclusiv cu scopul de a servi unui interes public general, și anume în scopul combaterii fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale, al protejării veniturilor fiscale și al promovării unei impozitări echitabile, ceea ce consolidează oportunitățile de incluziune socială, politică și economică în statele membre. Pentru a permite urmărirea efectivă a acestui obiectiv, este necesar să se restricționeze anumite drepturi ale persoanelor fizice prevăzute de regulamentul menționat anterior, în special dreptul de a fi informate cu privire la prelucrarea datelor lor și domeniul de aplicare al acestora, precum și dreptul de a-și da consimțământul cu privire la anumite tipuri de prelucrare a datelor.

(15) Întrucât obiectivul prezentei directive nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere caracterul transfrontalier al tranzacțiilor în cauză și necesitatea de a reduce costurile de asigurare a conformității pe piața internă în ansamblu, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul.

(16) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului[32].

---

30 Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

31 Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

32 Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1
Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind emiterea unui certificat de rezidență fiscală digitală de către statele membre și procedura de reducere a oricărui surplus de impozit reținut la sursă care poate fi reținut de către un stat membru pentru dividendele provenite din acțiuni cotate la bursă și, după caz, pentru dobânzile aferente obligațiunilor cotate la bursă plătite proprietarilor înregistrați care sunt rezidenți fiscali în afara statului membru respectiv.

Articolul 2
Domeniul de aplicare

Capitolele I și IV se aplică tuturor statelor membre. Capitolul II se aplică tuturor statelor membre în ceea ce privește toate persoanele care sunt rezidente fiscal în jurisdicția lor.

Procedurile prevăzute în capitolul III se aplică tuturor statelor membre care prevăd reducerea surplusului de impozite reținute la sursă pentru dividendele plătite pentru acțiuni cotate la bursă. Statele membre care prevăd reducerea surplusului de impozite reținute la sursă pentru dobânzile plătite pentru obligațiunile cotate la bursă pot aplica dispozițiile capitolului III.

Articolul 3
Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

(1) „surplus de impozit reținut la sursă” înseamnă diferența dintre cuantumul impozitului reținut la sursă perceput de un stat membru pentru plățile către deținătorii nerezidenți de dividende sau dobânzi din titluri de valoare prin aplicarea cotei naționale generale și cuantumul mai mic al impozitului reținut la sursă aplicabil de statul membru respectiv acelorași dividende sau dobânzi în conformitate cu o convenție de evitare a dublei impuneri sau cu legislația națională specifică, după caz.

(2) „acțiune cotată la bursă” înseamnă o acțiune admisă la tranzacționare pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctele 21 și 22 din Directiva 2014/65/UE din 15 mai 2014[33].

(3) „obligațiune cotată la bursă” înseamnă o obligațiune admisă la tranzacționare pe o piață reglementată, în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare sau în cadrul unui sistem organizat de tranzacționare, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctele 21, 22 și respectiv 23 din Directiva 2014/65/UE din 15 mai 2014.

(4) „intermediar financiar” înseamnă un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 din

[33] Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (reformare) (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

23 iulie 2014[34], o instituție de credit, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013[35], sau o firmă de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE, sau o persoană juridică dintr-o țară terță care a fost autorizată să furnizeze servicii comparabile cu cele furnizate de un depozitar central de titluri de valoare, de o instituție de credit sau de o firmă de investiții în temeiul unei legislații comparabile a unei țări terțe de rezidență, care face parte din lanțul plăților titlurilor de valoare dintre entitatea emitentă de titluri de valoare și proprietarul înregistrat care primește plăți pentru astfel de titluri de valoare.

(5) „EUID” înseamnă identificatorul unic european pentru societăți, astfel cum este menționat la articolul 16 din Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului[36].

(6) „cod de identificare fiscală sau CIF” înseamnă identificatorul unic în scopuri fiscale al unui proprietar înregistrat ca atare într-un stat membru.

(7) „procedură de reducere a impozitului reținut la sursă” înseamnă o procedură prin care un proprietar înregistrat care primește dividende sau dobânzi din titluri de valoare ce pot face obiectul surplusului de impozite reținute la sursă beneficiază de o reducere sau de o rambursare pentru respectivul surplus.

(8) „autoritate competentă” înseamnă autoritatea care a fost desemnată de un stat membru în conformitate cu articolul 5 și include orice persoană autorizată în conformitate cu normele naționale de către o astfel de autoritate să acționeze în numele său în sensul prezentei directive.

(9) „titlu de valoare” înseamnă o acțiune sau o obligațiune cotată la bursă.

(10) „instituție mare” înseamnă o instituție mare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 146 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(11) „agent responsabil cu reținerea impozitului la sursă” înseamnă o entitate autorizată de statul membru de origine să își asume responsabilitatea pentru deducerea impozitului reținut la sursă din plata dividendelor sau a dobânzilor aferente titlurilor de valoare și pentru transferul acestui impozit reținut la sursă către autoritatea fiscală a statului membru de origine.

(12) „dată de referință” înseamnă data fixată de emitentul unui titlu de valoare la care se stabilesc identitatea deținătorului respectivului titlu de valoare și drepturile care decurg din acesta, inclusiv dreptul de a participa și de a vota în cadrul unei adunări generale, după caz, pe baza pozițiilor consolidate înregistrate în registrele

---

34 Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (JO L 257, 28.8.2014, p. 1-72).

35 Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 176, 27.6.2013, p. 1-337).

36 Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (codificare) (JO L 169, 30.6.2017, p. 46).

intermediarului financiar prin înscriere în cont la încheierea activităților sale, astfel cum este definită la articolul 1 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2018/1212[37].

(13) „decontare” înseamnă finalizarea unei tranzacții cu titluri de valoare, indiferent de locul în care este încheiată, în scopul stingerii obligației părților la tranzacția respectivă prin transferul de fonduri bănești sau titluri de valoare sau ambele, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 7 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 din 23 iulie 2014.

(14) „proprietar înregistrat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce are dreptul să primească dividende sau venituri din dobânzi aferente titlurilor de valoare supuse impozitului reținut la sursă într-un stat membru.

(15) „cont de investiții” înseamnă contul sau conturile furnizate de intermediarii financiari proprietarilor înregistrați prin care titlurile lor de valoare sunt deținute sau înregistrate și în care se efectuează plățile aferente respectivelor titluri de valoare.

(16) „data detașării dividendului” înseamnă data de la care acțiunile sunt tranzacționate fără drepturile care decurg din acțiuni, inclusiv dreptul de a participa și de a vota în cadrul unei adunări generale, după caz.

(17) „mecanism financiar” înseamnă orice acord sau obligație contractuală prin care orice parte a dreptului de proprietate asupra acțiunii cotate la bursă, pentru care se plătește un dividend, este sau ar putea fi transferată, permanent sau temporar, unei alte părți.

(18) „lanț al plăților titlurilor de valoare” înseamnă succesiunea intermediarilor financiari care gestionează plata dividendelor sau a dobânzilor aferente titlurilor de valoare între emitentul titlurilor de valoare și un proprietar înregistrat căruia îi sunt plătite dividende sau dobânzi pentru astfel de titluri de valoare.

(19) „convenție de evitare a dublei impuneri” înseamnă un acord sau o convenție în vigoare care prevede eliminarea dublei impuneri a veniturilor și, după caz, a capitalului, între două (sau mai multe) țări.

(20) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care este rezident emitentul titlului de valoare care plătește dividende sau dobânzi.

(21) „sistem de rambursare rapidă” înseamnă un sistem în care se efectuează o plată a dividendelor sau a dobânzilor ținând seama de cota generală a impozitului reținut la sursă la nivel național, urmată de o cerere de rambursare a surplusului de impozite reținute la sursă în termenul stabilit la articolul 13.

(22) „sistem de reducere a impozitului reținut la sursă” înseamnă un sistem în care cota corespunzătoare a impozitului reținut la sursă, în conformitate cu normele naționale aplicabile și/sau cu acordurile internaționale, cum ar fi convenția relevantă de evitare a dublei impuneri, se aplică în momentul plății dividendelor sau a dobânzilor.

(23) „sistem standard de rambursare” înseamnă un sistem în care se efectuează o plată a dividendelor sau a dobânzilor ținând seama de cota generală a impozitului reținut la sursă la nivel național, urmată de o cerere de rambursare a surplusului de impozite reținute la sursă în afara procedurii prevăzute la articolul 13.

---

[37] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1212 al Comisiei din 3 septembrie 2018 de stabilire a cerințelor minime de punere în aplicare a Directivei 2007/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește identificarea acționarilor, transmiterea de informații și facilitarea exercitării drepturilor acționarilor (JO L 223, 4.9.2018, p. 1).

(24) „rata dobânzii pe termen scurt la operațiunile în euro” înseamnă rata dobânzii pe termen scurt la operațiunile în euro, astfel cum este definită în Orientarea (UE) 2019/1265 a Băncii Centrale Europene din 10 iulie 2019[38].

CAPITOLUL II

CERTIFICATUL DE REZIDENȚĂ FISCALĂ DIGITALĂ

Articolul 4

Certificatul de rezidență fiscală digitală (eTRC)

1. Statele membre prevăd un proces automatizat de eliberare a certificatelor de rezidență fiscală digitală (eTRC) către o persoană considerată rezidentă în jurisdicția lor în scopuri fiscale.

2. Statele membre emit eTRC în termen de o zi lucrătoare de la depunerea unei cereri, sub rezerva alineatului (4). eTRC respectă cerințele tehnice prevăzute în anexa I și include următoarele informații:

   (a) numele și prenumele contribuabilului și data și locul nașterii, în cazul în care contribuabilul este o persoană fizică, sau denumirea și identificatorul său unic european (EUID), în cazul în care contribuabilul este o entitate;

   (b) codul de identificare fiscală;

   (c) adresa contribuabilului;

   (d) data eliberării;

   (e) perioada vizată;

   (f) date de identificare ale autorității fiscale care eliberează certificatul;

   (g) orice informații suplimentare care pot fi relevante în cazul în care certificatul este eliberat în alte scopuri decât reducerea impozitului reținut la sursă în temeiul prezentei directive sau informațiile care trebuie incluse într-un certificat de rezidență fiscală în temeiul dreptului Uniunii.

3. Un eTRC acoperă cel puțin întregul an calendaristic în care se depune cererea pentru un astfel de certificat și este valabil pentru perioada vizată, cu excepția cazului în care și atât timp cât statul membru care eliberează eTRC deține dovezi că persoana vizată de eTRC nu este rezidentă în jurisdicția sa.

4. În cazul în care este necesară mai mult de o zi lucrătoare pentru a verifica rezidența fiscală a unui anumit contribuabil, statul membru informează persoana care solicită certificatul cu privire la perioada suplimentară necesară și la motivele întârzierii.

5. Statele membre recunosc un eTRC eliberat de un alt stat membru ca dovadă adecvată a rezidenței unui contribuabil în celălalt stat membru, în conformitate cu alineatul (3).

6. Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a formularelor electronice standard, inclusiv a regimului lingvistic, precum și a protocoalelor tehnice, inclusiv a standardelor de securitate, pentru emiterea unui eTRC. Respectivele acte de punere

[38] Orientarea (UE) 2019/1265 a Băncii Centrale Europene din 10 iulie 2019 privind rata dobânzii pe termen scurt la operațiunile în euro (€STR) (BCE/2019/19) (JO L 199, 26.7.2019, p. 8-17).

în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18.

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE REDUCERE A IMPOZITULUI REȚINUT LA SURSĂ

SECȚIUNEA 1

INTERMEDIARI FINANCIARI CERTIFICAȚI

Articolul 5

Registrul național al intermediarilor financiari certificați

1. Statele membre care percep un impozit reținut la sursă pentru dividendele provenite din acțiuni cotate la bursă plătite proprietarilor înregistrați rezidenți în scopuri fiscale în afara statului membru respectiv și care acordă o reducere a surplusului de impozite reținute la sursă instituie un registru național al intermediarilor financiari certificați. Statele membre pot opta să utilizeze acest registru național și în ceea ce privește reducerea surplusului de impozite reținute la sursă pentru dobânzile aferente obligațiunilor cotate la bursă, dacă este cazul.

2. Statele membre care percep un impozit reținut la sursă pentru dobânzile aferente obligațiunilor cotate la bursă, dar care nu percep un impozit reținut la sursă pentru dividendele provenite din acțiuni cotate la bursă, pot opta pentru instituirea unui registru național.

3. Statele membre care instituie un registru național în conformitate cu alineatele (1) și (2) desemnează o autoritate competentă responsabilă cu ținerea și actualizarea registrului respectiv.

4. Registrul național include următoarele informații privind intermediarii financiari certificați:

   (a) numele intermediarului financiar certificat;

   (b) data înregistrării;

   (c) datele de contact și orice site web existent al intermediarului financiar certificat;

   (d) EUID sau, în cazul în care intermediarul financiar certificat nu are un astfel de număr, identificatorul entității juridice (LEI) sau orice număr de înregistrare al entității juridice emis de țara sa de rezidență.

5. Registrul național este pus la dispoziția publicului pe un site web dedicat al statului membru și este actualizat cel puțin o dată pe lună.

Articolul 6

Cerința de înregistrare ca intermediar financiar certificat

1. Statele membre care țin un registru național în conformitate cu articolul 5 solicită tuturor instituțiilor mari menționate la articolul 3 alineatul (10) care gestionează plata dividendelor și, după caz, a dobânzilor aferente titlurilor de valoare originare din jurisdicțiile lor, precum și depozitarilor centrali de titluri de valoare, astfel cum se

menționează la articolul 3 alineatul (4), care furnizează servicii de agent responsabil cu reținerea impozitului la sursă pentru respectivele plăți, să se înregistreze în registrul lor național.

2. Statele membre care țin un registru național în conformitate cu articolul 5 permit, la cerere, înregistrarea în registrul respectiv a oricărui intermediar financiar care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 7.

Articolul 7

Procedura de înregistrare

1. Statele membre se asigură că un intermediar financiar este înregistrat în registrul lor național al intermediarilor financiari certificați în termen de trei luni de la depunerea unei cereri din partea intermediarului financiar care face dovada tuturor cerințelor următoare:

   (a) o rezidență fiscală într-un stat membru sau într-o jurisdicție dintr-o țară terță care nu este inclusă în anexa I la lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale[39] și nici în tabelul I din anexa la Regulamentul delegat (UE) 2016/1675[40];

   (b) în cazul în care intermediarul financiar solicitant este o instituție de credit, o autorizație în jurisdicția de rezidență fiscală pentru a desfășura activități de custodie în temeiul punctului 12 sau 14 din anexa I la Directiva 2013/36/UE sau al legislației comparabile a unei țări terțe; în cazul în care intermediarul financiar solicitant este o firmă de investiții, o autorizație în jurisdicția de rezidență fiscală pentru a desfășura activități de custodie în temeiul secțiunii B punctul 1 din anexa I la Directiva 2014/65/UE sau al legislației comparabile a unei țări terțe sau; în cazul în care intermediarul financiar solicitant este un depozitar central de titluri de valoare, o autorizație în jurisdicția de rezidență fiscală în temeiul Regulamentului (UE) 909/2014 sau al legislației comparabile a unei țări terțe de rezidență;

   (c) o declarație de conformitate cu dispozițiile Directivei 2014/107/UE a Consiliului[41] sau cu dispozițiile Directivei (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului[42], după caz, sau cu o legislație comparabilă a unei jurisdicții dintr-o țară terță care nu este inclusă în anexa I la lista UE a jurisdicțiilor necooperante în scopuri fiscale sau în tabelul I din anexa la Regulamentul delegat (UE) 2016/1675.

2. Intermediarii financiari notifică fără întârziere autorității competente a statului membru orice modificare a informațiilor furnizate în temeiul literelor (a)-(c).

---

39 Consiliul Uniunii Europene, Consiliul Afaceri Economice și Financiare, 14094/16, Bruxelles, 8 noiembrie 2016.

40 Regulamentul delegat (UE) 2016/1675 al Comisiei din 14 iulie 2016 de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului prin identificarea țărilor terțe cu un grad ridicat de risc care au deficiențe strategice (JO L 254, 20.9.2016, p. 1-4).

41 Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce privește schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal (JO L 359, 16.12.2014, p. 1-29).

42 Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 43-74).

Articolul 8

Eliminarea din registrul național

1. Statele membre elimină din registrul lor național orice intermediar financiar certificat, în cazul în care intermediarul respectiv:

   (a) solicită o astfel de eliminare; sau

   (b) nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 7.

2. Statele membre pot elimina din registrul lor național orice intermediar financiar certificat despre care s-a constatat că nu și-a respectat în mod repetat și intenționat obligațiile care îi revin în temeiul oricăruia dintre următoarele instrumente:

   (a) prezenta directivă;

   (b) Directiva 2014/107/UE a Consiliului; sau

   (c) Directiva (UE) 2018/843; sau

   (d) legislația comparabilă a unei țări terțe de rezidență fiscală.

3. Statul membru care elimină un intermediar financiar certificat din registrul său național informează fără întârziere toate celelalte state membre care țin un registru național în conformitate cu articolul 5.

4. Statele membre se asigură că intermediarul financiar care a fost eliminat din registrul național în temeiul alineatului (1) este reînregistrat în cazul în care orice nerespectare a dispozițiilor prezentei directive a fost remediată, inclusiv plata sau decontarea oricăror sume restante pe fondul nerespectării acestora.

SECȚIUNEA 2

RAPORTAREA

Articolul 9

Obligația de raportare

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a impune intermediarilor financiari certificați în registrul lor național să raporteze autorității competente informațiile menționate în anexa II cât mai curând posibil după data de referință, cu excepția cazului în care o instrucțiune de decontare cu privire la orice parte a unei tranzacții este în curs la data de referință, caz în care raportarea pentru tranzacția respectivă are loc cât mai curând posibil după decontare. În cazul în care, la 20 de zile de la data de referință, decontarea este încă în curs pentru orice parte a tranzacției, intermediarii financiari certificați raportează în următoarele 5 zile calendaristice, indicând partea pentru care este în curs decontarea.

2. Statele membre prevăd că intermediarii financiari certificați nu trebuie să raporteze informațiile menționate în anexa II rubrica E, în cazul în care valoarea totală a dividendelor plătite proprietarului înregistrat pentru participația proprietarului într-o societate nu depășește 1 000 EUR.

3. Statele membre care optează pentru utilizarea unui registru național instituit în conformitate cu articolul 5 în legătură cu plățile de dobânzi solicită intermediarilor financiari certificați să raporteze informațiile incluse în anexa II, dar nu solicită raportarea informațiilor în conformitate cu rubrica E.

4. Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a formularelor electronice standard, inclusiv a regimului lingvistic, și a cerințelor privind canalele de comunicare, pentru raportarea informațiilor menționate în anexa II. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18.

5. Statele membre impun intermediarilor financiari certificați în registrul lor național să păstreze documentația care stă la baza informațiilor raportate timp de cinci ani și să ofere acces la orice alte informații, precum și la sediile lor în scopul auditului și solicită intermediarilor financiari certificați să șteargă sau să anonimizeze toate datele cu caracter personal incluse în astfel de documente de îndată ce auditul este finalizat și în termen de cel mult cinci ani de la raportare.

SECȚIUNEA 3

SISTEME DE REDUCERE A IMPOZITULUI REȚINUT

Articolul 10

Cerere de reducere a impozitului reținut la sursă sau de rambursare rapidă

1. Statele membre impun unui intermediar financiar certificat care administrează contul de investiții al unui proprietar înregistrat ce primește dividende sau dobânzi să solicite o reducere în temeiul articolului 12 și/sau al articolului 13, în numele proprietarului înregistrat respectiv, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

   (a) proprietarul înregistrat a autorizat intermediarul financiar certificat să solicite reducerea în numele său și

   (b) intermediarul financiar certificat a verificat și a stabilit eligibilitatea proprietarului înregistrat în conformitate cu articolul 11. O astfel de verificare poate include, de asemenea, o evaluare a riscurilor care ia în considerare riscul de credit și riscul de fraudă.

2. În pofida alineatului (1), statele membre nu acordă reduceri în cadrul sistemelor prevăzute la articolele 12 și 13 pentru o cerere, în cazul în care:

   (a) dividendul a fost plătit pentru o acțiune cotată la bursă pe care proprietarul înregistrat a achiziționat-o cu două zile înainte de data detașării dividendului;

   (b) plata dividendelor aferente titlului de valoare suport pentru care se solicită reducerea este legată de un mecanism financiar care nu a fost decontat, expirat sau reziliat în alt mod la data detașării dividendului.

3. În pofida alineatului (1), statele membre pot exclude cererile de la reducere în temeiul articolelor 12 și 13, în cazul în care:

   (a) cel puțin unul dintre intermediarii financiari din lanțul plăților titlurilor de valoare nu este un intermediar financiar certificat, iar un intermediar financiar certificat ulterior din lanț nu a furnizat autorității competente informațiile pe care intermediarul financiar ar trebui să le raporteze în temeiul prezentei directive în calitate de intermediar financiar certificat; sau

   (b) se solicită scutirea de la plata impozitului reținut la sursă.

Articolul 11

Obligația de diligență cu privire la eligibilitatea proprietarului înregistrat

1. Statele membre se asigură că intermediarul financiar certificat care solicită reducerea în temeiul articolului 12 și/sau 13 în numele unui proprietar înregistrat obține de la proprietarul înregistrat în cauză o declarație conform căreia proprietarul înregistrat:

   (a) este beneficiarul real al dividendului sau al dobânzii, astfel cum este definit în legislația națională a statului membru de origine și

   (b) nu s-a angajat într-un mecanism financiar legat de acțiunea-suport cotată la bursă care nu a fost decontat, expirat sau reziliat în alt mod la data detașării dividendului.

2. Statele membre se asigură că intermediarii financiari certificați care solicită reduceri în temeiul articolului 12 și/sau 13 în numele unui proprietar înregistrat verifică:

   (a) eTRC al proprietarului înregistrat și/sau dovada corespunzătoare a rezidenței fiscale într-o țară terță;

   (b) declarația și rezidența fiscală a proprietarului înregistrat pe baza informațiilor provenite din mecanismele de control intern utilizate de intermediarul financiar certificat pentru a respecta obligațiile legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului în temeiul Directivei (UE) 2015/849[43], sau pe baza informațiilor comparabile solicitate în țări terțe;

   (c) dreptul proprietarului înregistrat la o anumită cotă redusă a impozitului reținut la sursă în conformitate cu o convenție de evitare a dublei impuneri încheiată între statul membru de origine și jurisdicțiile în care proprietarul înregistrat este rezident fiscal sau cu legislația națională specifică a statului membru de origine;

   (d) în cazul plății dividendelor și pe baza informațiilor aflate la dispoziția intermediarului financiar certificat, posibila existență a oricărui mecanism financiar care nu a fost decontat, expirat sau reziliat în alt mod la data detașării dividendului, cu excepția cazului în care dividendul plătit proprietarului înregistrat pentru fiecare grup de acțiuni identice deținute nu depășește 1 000 EUR.

3. Statele membre se asigură că intermediarii financiari certificați dispun de proceduri adecvate pentru a efectua verificări în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 12

Sistemul de reducere a impozitului reținut la sursă

Statele membre pot permite intermediarilor financiari certificați care administrează un cont de investiții al unui proprietar înregistrat să solicite reducerea impozitului reținut la sursă în numele unui proprietar înregistrat în conformitate cu articolul 10, furnizând agentului responsabil cu reținerea impozitului la sursă următoarele informații:

[43] Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73-117).

(a) rezidența fiscală a proprietarului înregistrat și

(b) cota impozitului reținut la sursă aplicabil plății în conformitate cu o convenție de evitare a dublei impuneri sau cu legislația națională specifică.

Articolul 13
Sistemul de rambursare rapidă

1. Statele membre pot permite intermediarilor financiari certificați care administrează contul de investiții al unui proprietar înregistrat să solicite rambursarea rapidă a surplusului de impozite reținute la sursă, în numele proprietarului înregistrat în cauză, în conformitate cu articolul 10, dacă informațiile menționate la alineatul (3) din prezentul articol sunt furnizate cât mai curând posibil după data plății și cel târziu în termen de 25 de zile calendaristice de la data plății dividendelor sau a dobânzilor.

2. Statele membre prelucrează o cerere de rambursare depusă în conformitate cu alineatul (1) în termen de 25 de zile calendaristice de la data unei astfel de cereri sau de la data la care obligațiile de raportare în temeiul prezentei directive sunt îndeplinite de către toți intermediarii financiari certificați relevanți, luându-se în considerare data care survine mai târziu. Statele membre aplică o dobândă în conformitate cu articolul 14 la valoarea acestei rambursări pentru fiecare zi de întârziere după a 25-a zi.

3. Un intermediar financiar certificat care solicită rambursarea rapidă furnizează următoarele informații statului membru relevant:

   (a) identificarea plății dividendelor sau a dobânzilor, astfel cum se menționează în anexa II rubrica B;

   (b) temeiul juridic al cotei impozitului reținut la sursă aplicabile și cuantumul total al surplusului de impozit care trebuie rambursat;

   (c) rezidența fiscală a proprietarului înregistrat;

   (d) declarația proprietarului înregistrat în conformitate cu articolul 11.

4. Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a formularelor electronice standard, inclusiv a regimului lingvistic, precum și a cerințelor privind canalele de comunicare pentru transmiterea cererilor în temeiul prezentului articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 18.

Articolul 14
Dobânzi penalizatoare

Statele membre aplică dobânda în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) la o cotă egală cu dobânda sau taxa echivalentă aplicată de statul membru pentru întârzierile în efectuarea plăților impozitului pe venit de către proprietarii înregistrați sau, în cazul în care legislația națională a statelor membre nu include o astfel de dispoziție, la rata dobânzii pe termen scurt la operațiunile în euro plus 50 de puncte de bază sau rata echivalentă a dobânzii utilizată de banca lor centrală plus 50 de puncte de bază, dacă acestea nu fac parte din mecanismul european al cursului de schimb.

Articolul 15

Sistemul standard de rambursare

Statele membre adoptă măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că, în cazul în care articolul 12 și articolul 13 nu se aplică dividendelor, deoarece condițiile prezentei directive nu sunt îndeplinite, proprietarul înregistrat sau reprezentantul său autorizat care solicită rambursarea surplusului de impozite reținute la sursă pentru astfel de dividende furnizează cel puțin informațiile solicitate în conformitate cu anexa II rubrica E, cu excepția cazului în care totalul dividendelor plătite proprietarului înregistrat pentru participația proprietarului la o societate comercială nu depășește 1 000 EUR și cu excepția cazului în care aceste informații au fost deja furnizate în conformitate cu obligațiile prevăzute la articolul 9.

Articolul 16

Răspundere civilă

Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că, în cazul în care un intermediar financiar certificat nu respectă, în mod intenționat sau din neglijență, obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 9, 10, 11, 12 și 13, intermediarul financiar certificat poate fi considerat răspunzător pentru pierderea totală sau parțială a veniturilor provenite din impozitul reținut la sursă suportată de statul membru ca urmare a unei cereri în temeiul articolului 12 sau 13.

Articolul 17

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile pentru încălcarea dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile respective trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 18

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Comitetul reprezintă un comitet în sensul definiției din Regulamentul (UE) nr. 182/2011[44].

2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 19

Evaluare

1. Comisia examinează și evaluează funcționarea prezentei directive, după intrarea în vigoare a normelor naționale de transpunere a directivei, o dată la cinci ani. Un

[44] Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13-18).

raport privind evaluarea directivei, inclusiv privind eventuala necesitate de a modifica dispoziții specifice ale acesteia, va fi prezentat Parlamentului European și Consiliului până în decembrie 2031 și o dată la cinci ani.

2. Statele membre comunică Comisiei informații relevante pentru evaluarea directivei în ceea ce privește îmbunătățirea procedurilor de reducere a impozitului reținut la sursă în scopul reducerii dublei impuneri și a combaterii abuzurilor fiscale, în conformitate cu alineatul (3).

3. Comisia precizează, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, informațiile care trebuie furnizate de statele membre în scopul evaluării, precum și formatul și condițiile de comunicare a informațiilor respective.

4. În conformitate cu dispozițiile aplicabile instituțiilor Uniunii, Comisia păstrează confidențialitatea informațiilor care îi sunt comunicate în temeiul alineatului (2).

5. Informațiile comunicate Comisiei de un stat membru în temeiul alineatului (2), precum și orice raport sau document elaborat de Comisie pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Informațiile transmise intră sub incidența secretului de serviciu și beneficiază de protecția acordată informațiilor asemănătoare conform legislației interne a statului membru care le-a primit.

Articolul 20
Protecția datelor cu caracter personal

1. Statele membre restricționează drepturile persoanei vizate în temeiul articolelor 15-19 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului[45] numai în măsura în care și atât timp cât este strict necesar pentru ca autoritățile lor competente să atenueze riscul de fraudă fiscală, evaziune fiscală sau evitare a obligațiilor fiscale în statele membre, în special verificând aplicarea cotei corecte a impozitului reținut la sursă în raport cu proprietarul înregistrat sau verificând obținerea de către proprietarul înregistrat a reducerii în timp util.

2. Atunci când prelucrează date cu caracter personal, intermediarii financiari certificați și autoritățile competente ale statelor membre sunt considerați operatori, în sensul articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2016/679, în cadrul activităților lor respective desfășurate în temeiul prezentei directive.

3. Informațiile, inclusiv datele cu caracter personal, prelucrate în conformitate cu prezenta directivă se păstrează numai atât timp cât este necesar pentru atingerea obiectivelor prezentei directive, în conformitate cu normele naționale, referitoare la termenele de prescripție, ale fiecărui operator de date, dar în niciun caz mai mult de 10 ani.

Articolul 21
Notificare

Un stat membru care instituie și ține un registru național în temeiul articolului 5 informează Comisia și celelalte state membre cu privire la aceasta și la orice modificare ulterioară a

[45] Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

normelor care reglementează un astfel de registru. Comisia publică aceste informații în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și le actualizează, dacă este necesar.

Articolul 22
Transpunere

1. Statele membre adoptă și publică, cel târziu până la 31 decembrie 2026, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

   Statele membre aplică actele respective de la 1 ianuarie 2027.

   Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 23
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 24
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Noul sistem al UE pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea abuzurilor fiscale în domeniul impozitelor reținute la sursă, denumit FASTER (*Faster and Safer Tax Excess Relief*).

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Politica fiscală.

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

O acțiune nouă.

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

1) Facilitarea investițiilor transfrontaliere în UE prin asigurarea unui acces adecvat și eficace al contribuabililor la beneficiile fiscale care decurg din convențiile de evitare a dublei impuneri și din directivele UE

2) Prevenirea abuzurilor fiscale în domeniul impozitului reținut la sursă

3) Beneficii economice

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1) Scurtarea termenului de reducere sau de rambursare a surplusului de impozite reținute la sursă

2) Asigurarea faptului că intermediarii financiari respectă cerințele de precauție privind clientela și raportează în acest sens administrațiilor fiscale

3) Prevenirea abuzurilor în materie de impozit reținut la sursă (Cum-Ex și Cum-Cum)

4) Dotarea administrațiilor fiscale ale statelor membre cu instrumente pentru a gestiona procedurile de rambursare/reducere a impozitului reținut la sursă într-o manieră sigură și promptă

5) Impactul propunerii asupra economiei

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

Termenele definite în propunere ar asigura faptul că recuperările impozitului reținut la sursă ar fi rambursate mai rapid sau că orice cotă mai mică aplicabilă a impozitului reținut la sursă s-ar aplica la momentul plății. Obligațiile de raportare ar asigura faptul că informațiile sunt raportate autorităților fiscale pentru a permite o transparență sporită și că aceste informații sunt utilizate în mod eficace pentru a combate frauda fiscală, evaziunea fiscală și evitarea obligațiilor fiscale în cadrul sistemelor de recuperare/reducere a impozitului reținut la sursă din UE, asigurând, în același timp, eficiența sistemului. Un obiectiv secundar este de a avea un impact pozitiv asupra indicatorilor economici precum PIB-ul, salariile și ocuparea forței de muncă.

1.4.4. Indicatori de performanță

Obiectiv specific	Indicatori	Instrumente de măsurare
Scurtarea termenului de reducere/rambursare a surplusului de impozite reținute	Dacă numărul zilelor de plată pentru cererile de recuperare a impozitului reținut la sursă respectă termenele de plată predefinite în propunere și, după caz, dacă se plătesc penalități de întârziere investitorilor pentru plățile a căror rambursare are loc cu întârziere	Datele anuale trebuie furnizate Comisiei de statul membru de origine
Asigurarea faptului că intermediarii financiari certificați respectă cerințele de precauție privind clientela și obligațiile de raportare	Activitățile de monitorizare ale statului membru pentru a asigura conformitatea intermediarilor financiari din UE (după statul membru în care sunt înregistrați în registrul național) și a intermediarilor financiari din afara UE (după statul membru în care sunt înregistrați)	Raportul anual trebuie furnizat de către statul membru registrului național în care este înregistrat intermediarul financiar.
Prevenirea abuzurilor fiscale	Evaluarea anuală efectuată de statul membru de origine cu privire la utilitatea datelor raportate de intermediari/agenții responsabili de reținerea impozitului la sursă pentru identificarea și prevenirea în mod efectiv a abuzurilor fiscale. Evaluarea va include utilizarea și beneficiile (numărul cazurilor de abuz și sumele aferente) datelor raportate pentru identificarea și combaterea abuzurilor fiscale în domeniul impozitului reținut la sursă (Cum/Ex și Cum/Cum).	Evaluarea anuală trebuie furnizată Comisiei de statul membru de origine.
Dotarea administrațiilor fiscale ale statelor membre cu instrumente pentru a gestiona procedurile de rambursare/reducere a impozitului reținut la sursă într-o manieră sigură	Exactitatea și exhaustivitatea informațiilor raportate de intermediarii financiari/agenții responsabili de reținerea impozitului la sursă către administrația fiscală a statului membru de origine	Evaluarea anuală trebuie furnizată Comisiei de statul membru de origine.

	Evaluarea anuală de către statul membru de origine a caracterului executoriu al normelor de alocare a răspunderii la nivel național	
Impactul propunerii asupra economiei UE	O evaluare a impactului economic al propunerii asupra PIB-ului, investițiilor, salariilor și ocupării forței de muncă. Această evaluare va include sursa datelor și metodologia utilizată în studiile JRC din anexa 4 la evaluarea impactului care însoțește propunerea, inclusiv ancheta de securitate transfrontalieră a CPIS.	O evaluare anuală trebuie efectuată de către Comisie

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Comisia va trebui să ia următoarele măsuri pentru punerea în aplicare a inițiativei: (1) să ofere asistență tehnică pentru punerea în aplicare a sistemului de emitere a eTRC și (2) să ofere cadrul pentru sistemul de raportare și formulare de cerere adresate statelor membre de către intermediarii financiari.

eTRC va fi emis cu un sigiliu electronic și va fi în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă (Regulamentul eIDAS). Într-o etapă ulterioară, statele membre vor avea în vedere introducerea unui proces de verificare prin intermediul unor credențiale verificabile dacă sunt îndeplinite cerințele tehnice ale UE. Se preconizează că eTRC și procesul de verificare vor fi instituite în termen de 18 luni de la adoptarea directivei.

Comisia va trebui să pună la dispoziție serviciul unui registru al cheilor publice ale emitenților de încredere (presupunând că respectivele chei publice trebuie modificate periodic) pentru punerea în aplicare a eTRC de către statele membre.

În plus, Comisia va sprijini un comitet tehnic în ceea ce privește posibilele modificări ale bazei tehnice a certificatului de rezidență fiscală digitală sau noile evoluții tehnice.

Intermediarii financiari care intră în domeniul de aplicare al propunerii vor avea obligația de a raporta statelor membre dividendele plătite pentru acțiunile cotate la bursă și/sau dobânzile plătite pentru obligațiunile cotate la bursă. Informațiile care trebuie raportate sunt prevăzute în propunere. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare privind conținutul informațiilor care trebuie raportate. În plus, printr-un act de punere în aplicare, Comisia va stabili formularele electronice standardizate în format xml sau echivalent, inclusiv regimul lingvistic, pentru raportarea informațiilor. Comisia va specifica, de asemenea, cerințele privind canalele/protocoalele de comunicare pentru sistemele de raportare care ar fi necesare pentru ca intermediarii financiari să facă schimb de informații cu autoritățile fiscale din statele membre în cadrul domeniului de aplicare al propunerii.

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu o mai bună coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Pentru a simplifica procesul de reducere/rambursare a surplusului de impozite reținute la sursă și pentru a asigura efectuarea mai rapidă a plăților de rambursare a impozitului reținut la sursă, este de preferat evitarea unei serii de cerințe, puse în aplicare în mod unilateral de diferite state membre, utilizând proceduri diferite.

Prin furnizarea unui sistem standard de raportare comun în întreaga UE, toate statele membre vor beneficia de o transparență deplină în ceea ce privește lanțul de plată a dividendelor și a dobânzilor, acest lucru nefiind valabil în prezent. Datele obținute vor contribui la identificarea și prevenirea abuzurilor în materie de reducere/rambursare a impozitului reținut la sursă (Cum/Ex și Cum/Cum).

Ar fi de așteptat ca o soluție la nivelul UE care să digitalizeze și să armonizeze principalele caracteristici ale procedurilor de reducere a impozitului reținut la sursă, respectând în același timp principiul proporționalității, să conducă la o sarcină administrativă mai redusă și, prin urmare, la economii de timp și costuri pentru administrațiile fiscale, investitori și intermediarii financiari.

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențe anterioare similare

Inițiativa constituie un mecanism nou la nivelul UE. Până în prezent, doar un număr foarte limitat de state membre au introdus sisteme de rambursare rapidă, iar acestea au întâmpinat probleme în ceea ce privește punerea lor în aplicare.

În prezent, raportarea informațiilor de către intermediarii financiari este limitată și, de obicei, este raportată numai de emitentul titlurilor de valoare/agentul responsabil de reținerea impozitului la sursă din lanțul financiar și nu de alți intermediari financiari. Inițiativa ar asigura transparența deplină a plăților de dividende și dobânzi în cadrul lanțului financiar pentru a identifica și a preveni abuzurile în materie de reducere/rambursare a impozitului reținut la sursă.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Prezenta directivă reflectă una dintre acțiunile prevăzute în „Planul de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare” și în „Planul de acțiune privind uniunea piețelor de capital 2.0”.

Asigurarea unei fiscalități echitabile impune prevenirea abuzurilor fiscale. Propunerea va utiliza procedurile, mecanismele și instrumentele informatice similare deja instituite sau în curs de elaborare în cadrul DAC.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de redistribuire

Comisia va sprijini statele membre în punerea în aplicare a eTRC, inclusiv în ceea ce privește asistența tehnică permanentă. În plus, este necesară asistența permanentă din partea Comisiei pentru statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare și monitorizarea cadrului privind mecanismele de raportare pentru intermediarii financiari. Costurile relevante vor fi finanțate din bugetul UE.

Altfel, măsurile avute în vedere vor trebui să fie puse în aplicare de statele membre.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ **durată limitată**

☐ în vigoare de la [ZZ.LL]AAAA până la [ZZ.LL]AAAA

☐ Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

– **X durată nelimitată**

punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,

urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

– **X Gestiune directă** asigurată de Comisie

X prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

☐ prin intermediul agențiilor executive

– ☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

– ☐ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

☐ BEI și Fondului european de investiții;

☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;

☐ organismelor de drept public;

☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;

☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care primesc garanții financiare adecvate;

☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

Comisia se va asigura că sunt instituite mecanisme de monitorizare și evaluare a funcționării intervenției și o va evalua în raport cu principalele obiective de politică.

Statele membre vor transmite anual Comisiei date cuprinzând informațiile prezentate în tabelul de mai sus privind indicatorii de performanță care vor fi utilizați pentru monitorizarea conformității cu directiva. Întrucât sunt disponibile date de monitorizare și, dacă se consideră necesar, Comisia va evalua revizuirea unora dintre caracteristicile acestora în conformitate cu asistența tehnică pentru eTRC și cu actul de punere în aplicare pentru sistemul de raportare.

La cinci ani de la punerea în aplicare a directivei va avea loc o evaluare care va permite Comisiei să analizeze rezultatele politicii în ceea ce privește obiectivele acesteia, precum și impactul global în raport cu îmbunătățirea sistemelor de rambursare/reducere a impozitului reținut la sursă în UE și, de asemenea, prevenirea abuzurilor fiscale având ca obiect impozitul reținut la sursă.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului/modurilor de gestiune, a mecanismului/mecanismelor de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Punerea în aplicare a inițiativei se va baza pe autoritățile competente (administrațiile fiscale) ale statelor membre. Acestea vor fi responsabile de finanțarea propriilor sisteme naționale, inclusiv de punerea în aplicare a eTRC, precum și de instituirea unor sisteme naționale pentru a primi rapoarte și cereri din partea intermediarilor financiari.

Comisia va finanța asistența tehnică pentru eTRC și instituirea la nivelul UE a cadrelor pentru sistemele de raportare și a formularelor de cerere.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

În ceea ce privește asigurarea faptului că cererile de recuperare a impozitului reținut la sursă sunt rambursate/reduse în termenele stabilite, statele membre vor avea obligația de a raporta anual Comisiei statistici cu privire la numărul de cereri de recuperare a surplusului de impozite reținute la sursă care au fost rambursate/reduse în termenele stabilite și numărul celor care au depășit termenele. Pentru acestea din urmă se impune furnizarea unei justificări. În plus, statele membre vor trebui să

efectueze plăți ale dobânzilor de întârziere către contribuabil pentru rambursări care depășesc termenele limită fără justificare.

În ceea ce privește conformitatea intermediarilor lor financiari certificați în registrele naționale, statele membre vor prezenta Comisiei un raport anual cu privire la auditurile și activitățile pe care le-au întreprins pentru a asigura respectarea de către intermediarii lor financiari a obligațiilor care le revin în temeiul directivei, inclusiv a obligațiilor de raportare. În plus, intermediarii financiari sunt considerați răspunzători pentru încălcarea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive în cazul în care comportamentul lor a dus la o pierdere de venituri fiscale.

Statele membre vor trebui să prezinte Comisiei un raport anual cu privire la utilizarea datelor raportate în temeiul directivei pentru a identifica și a combate abuzurile în materie de reducere/rambursare a surplusului de impozite reținute la sursă.

Elementele principale ale strategiei de control sunt:

Contracte de achiziții publice

Procedurile de control pentru achiziții publice definite în Regulamentul financiar: orice contract de achiziții publice se realizează în conformitate cu procedura consacrată de verificare, de către serviciile Comisiei, pentru efectuarea plății, ținând cont de obligațiile contractuale și de buna gestionare financiară și generală. În toate contractele încheiate între Comisie și beneficiari sunt prevăzute măsuri antifraudă (controale, rapoarte etc.). Se elaborează caiete de sarcini detaliate, care stau la baza fiecărui contract specific. Procesul de acceptare respectă cu strictețe metodologia TAXUD TEMPO: livrabilele sunt analizate, modificate dacă este necesar și, în cele din urmă, admise (sau respinse) în mod explicit. Nu se plătește nicio factură fără o „scrisoare de acceptare”.

Verificarea tehnică a achizițiilor publice

DG TAXUD efectuează controale privind livrabilele și supraveghează operațiunile și serviciile prestate de contractanți. De asemenea, efectuează în mod regulat audituri de calitate și de securitate la nivelul contractanților. Auditurile de calitate verifică gradul în care procesele efective ale contractanților respectă normele și procedurile definite în planurile de calitate ale acestora. Auditurile de securitate se concentrează pe procese, proceduri și configurații specifice.

Pe lângă controalele menționate mai sus, DG TAXUD execută controale financiare tradiționale:

Verificarea *ex ante* a angajamentelor

Toate angajamentele din cadrul DG TAXUD sunt verificate de șeful unității Finanțe și de unitatea Resurse umane corespunzătoare. Prin urmare, 100 % din sumele angajate sunt acoperite de verificarea *ex ante*. Această procedură oferă un nivel ridicat de garantare a legalității și regularității tranzacțiilor.

Verificarea *ex ante* a plăților

100 % din plăți sunt verificate *ex ante*. În plus, cel puțin o plată (din toate categoriile de cheltuieli) pe săptămână este selectată aleatoriu pentru o verificare *ex ante* suplimentară efectuată de către șeful unității Finanțe și de către unitatea Resurse umane corespunzătoare. Nu există niciun obiectiv legat de acoperire, deoarece scopul acestei verificări este de a controla plățile în mod „aleatoriu” pentru a verifica dacă

toate plățile au fost pregătite în conformitate cu cerințele. Restul plăților sunt prelucrate zilnic în conformitate cu normele în vigoare.

Declarațiile ordonatorilor de credite subdelegați

Toți ordonatorii de credite subdelegați semnează declarații în sprijinul raportului anual de activitate pentru anul în cauză. Aceste declarații acoperă operațiunile din cadrul programului. Ordonatorii de credite subdelegați declară că operațiunile legate de execuția bugetară au fost efectuate în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare, că sistemele de gestionare și de control existente oferă suficiente garanții privind legalitatea și regularitatea tranzacțiilor și că riscurile asociate acestor operațiuni au fost identificate corect și raportate și că au fost puse în aplicare acțiuni de atenuare.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul „costurile controalelor ÷ valoarea fondurilor aferente gestionate") și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Controalele stabilite permit DG TAXUD să aibă garanții suficiente cu privire la calitatea și la regularitatea cheltuielilor și să reducă riscul de neconformitate. Măsurile strategiei de control menționate mai sus reduc riscurile potențiale sub ținta de 2 % și acoperă toți beneficiarii. Orice măsură suplimentară pentru a reduce și mai mult riscul ar conduce la costuri disproporționat de ridicate și, prin urmare, nu este avută în vedere. Costurile totale ocazionate de punerea în aplicare a strategiei de control de mai sus – pentru toate cheltuielile din cadrul programului Fiscalis – sunt limitate la 1,6 % din plățile totale efectuate. Se preconizează că ele vor rămâne la același nivel pentru această inițiativă. Strategia de control a programului limitează riscul de neconformitate practic la zero și rămâne proporțională cu riscurile implicate.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/964 al Consiliului pentru a stabili existența fraudei, a corupției sau a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant, cu o decizie de acordare a unui grant sau cu un contract finanțat în temeiul acestor regulamente.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII

3.1 Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul: 03 04 0100	Dif./Nedif. [46]	din partea țărilor AELS[47]	din partea țărilor candidate[48]	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
1 - Piața unică, inovare și sectorul digital	Îmbunătățirea funcționării sistemelor de impozitare	Dif.	NU	NU	NU	NU

Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

[46] Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.
[47] AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.
[48] Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2 Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1 Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Număr 1	Piața unică, inovare și sectorul digital

DG: TAXUD			2023	2024	2025	2026	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			**TOTAL**
• Credite operaționale										
Linia bugetară[49] 03.04.01	Angajamente	(1a)	0,150	0,400	0,200	0,330	0,180			**1,26**
	Plăți	(2a)		0,150	0,400	0,200	0,330	0,180		**1,26**
Linia bugetară	Angajamente	(1b)								
	Plăți	(2b)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice[50]										
Linia bugetară		(3)								
TOTAL credite	Angajamente	=1a+1b +3	0,150	0,400	0,200	0,330	0,180			**1,26**

[49] În conformitate cu nomenclatura bugetară oficială.

[50] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

pentru DG TAXUD	Plăți	=2a+2b+3		0,150	0,400	0,200	0,330	0,180		**1,26**

Rubrica din cadrul financiar multianual	**7**	„Cheltuieli administrative”

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în anexa la fișa financiară legislativă (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2023	2024	2025	2026	2027	**TOTAL CFM 2021-2027**
DG: TAXUD							
• Resurse umane		0,118	0,157	0,157	0,063	0,016	**0,511**
• Alte cheltuieli administrative		0,004	0,004	0,002	0,002	0,001	**0,013**
TOTAL PENTRU DG TAXUD		0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	**0,524**

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	**0,524**

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2023	2024	2025	2026	2027	**TOTAL CFM 2021-2027**
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,272	0,561	0,359	0,395	0,197	**1,784**
	Plăți	0,122	0,311	0,559	0,265	0,347	**1,604**

TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-7 din cadrul financiar multianual											

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ⇩			2023		2024		2025		2026		2027		2028		**TOTAL**	
	REALIZĂRI															
	Tip[51]	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr. total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1[52]…																
Specificații				0,150		0,100										**0,250**
Dezvoltare						0,300		0,200		0,150						**0,650**
Întreținere										0,100		0,100		0,100		**0,300**
Asistență								0,020		0,020		0,020		0,020		**0,080**
Formare								0,020								**0,020**

[51] Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).

[52] Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)…”.

ITSM (infrastructură, găzduire, licențe etc.),					0,020		0,060		0,060		0,060		0,060		**0,260**
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1				**0,150**		**0,420**		**0,300**		**0,330**		**0,180**		**0,180**		**1,560**
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 …																
- Realizare																
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																
TOTALURI				**0,150**		**0,420**		**0,300**		**0,330**		**0,180**		**0,180**		**1,560**

3.2.3 Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul **2023**	Anul **2024**	Anul **2025**	Anul **2026**	Anul **2027**	**TOTAL**
RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual						
Resurse umane	**0,118**	**0,157**	**0,157**	**0,063**	**0,016**	**0,511**
Alte cheltuieli administrative	**0,004**	**0,004**	**0,002**	**0,002**	**0,001**	**0,013**
Subtotal de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual						
TOTAL	**0,122**	**0,161**	**0,159**	**0,065**	**0,017**	**0,524**

În afara RUBRICII 7[53] din cadrul financiar multianual						
Resurse umane						
Alte cheltuieli cu caracter administrativ						
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual						

TOTAL	0,122	0,161	0,159	0,065	0,017	**0,524**

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul

[53] Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

3.2.3.1 Necesarul de resurse umane estimat

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

		2023	2024	2025	2026	2027	**Total**
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)		0,75	1	1	0,4	0,1	**3,25**
20 01 02 03 (în delegații)							
01 01 01 01 (cercetare indirectă)							
01 01 01 11 (cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)[54]							
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global")							
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)							
XX 01 xx **yy zz**[55]	– la sediu						
	– în delegații						
01 01 01 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)							
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL		**0,75**	**1**	**1**	**0,4**	**0,1**	**3,25**

Estimări în echivalent normă întreagă

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor de efectuat:

Funcționari și personal temporar	Pregătirea reuniunilor și corespondența cu statele membre; activități legate de formulare, formatele IT și registrul central; comandarea unor contractanți externi pentru a lucra la sistemul IT.
Personal extern	N/A

[54] AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = lucrător temporar; JPD = tânăr profesionist în delegații.

[55] Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA").

3.2.4 Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

☒ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM).

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare vizate și sumele aferente. Vă rugăm să furnizați un tabel Excel în cazul unei reprogramări de proporții.

☐ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, sumele aferente și instrumentele propuse a fi utilizate.

☐ necesită revizuirea CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.5 Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

☒ nu prevede cofinanțare din partea terților

☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul **N**[56]	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

[56] Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.3 Impactul estimat asupra veniturilor

☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

☐ asupra resurselor proprii

☐ asupra altor venituri

vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli ☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei[57]						
		Anul **N**	Anul **N+1**	Anul **N+2**	Anul **N+3**	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul ….								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

[57] În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.